

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

24 / 2021

17. – 31. prosince

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí

ZDARMA

Na Lesním hřbitově vznikne Místo v srdci

Jak se v Písku čekávalo na Ježíška

Šikovní herci ze ZŠ Jana Husa: již šestý autorský muzikál Ládi a Michala Horníkových

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. **VÝRAZNÉ SLEVY PRO DLOUHODOBÉ PARTNERY.** VYNIKNETE mezi čtivými články – a podpořte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

DIVADLO
POD ČAROU
LEDEN

Radegast Kozel Plzeň

Pátek 14. 21:00	ČERNÝ DESKY Hudba od „šedesátek“ po současnost! <div style="text-align: right; font-size: x-small;">Vstupné: 100 Kč, KK zdarma</div>
Sobota 15. 19:00	POLOLIDI & NONDESCRIPT & IIII Pololidi je noise-rocková banda z Plzně, složená z bývalých členů kapel Ubožák, Snyder, Mitote, Nic, Comodore 64 nebo Boost. Hardcore-punková Nondescript z Milevska v létě představili své nové EP s názvem Decay, které rozhodně stojí za povšimnutí. Trojici doplní místní noise-post HC parta IIII. <div style="text-align: right; font-size: x-small;">Vstupné: předprodej 150 Kč, na místě 200 Kč, KK 100 Kč</div>
Neděle 16. 15:00	DIVADLO STUDNA : Zakletá princezna Pohádka (Hrubinův Špalíček pohádek) pro děti, rodiče i ostatní dospělé. Hrají: Pepino Kašpar a Jakub Křikava. Délka představení 50 minut. <div style="text-align: right; font-size: x-small;">Vstupné: 80 Kč, děti do šesti let zdarma</div>
Pátek 21. 20:00	ROMAN DRAGOUN & HIS ANGELS Jednou z kapel nichž působí skladatel, klavírista a zpěvák Roman Dragoun, jsou HIS ANGEL. Rock – funková formace hrající písně Dragounových sólových projektů. Spolu s Romanem (klavíry, zpěv) kapelu tvoří: Míra Barabáš (trubka, perkuse), Filip Benešůvský (basa), Radek Kašpar (saxofon), Ondra Pomajstl (bicí) a Miloš Švec (kytara). Jejich rock – funkové vystoupení je vždy velkým hudebním zážitkem. <div style="text-align: right; font-size: x-small;">Vstupné: 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč</div>
Sobota 22. 20:00	WDOWA & KUMPÁNI Trojice kumpánů, obklopující kreativního všemělá Honzu „Wdowu“ Wdowyczyna, představí moderní energické funky s ryze českými texty. <div style="text-align: right; font-size: x-small;">Vstupné: předprodej 100 Kč, na místě 150 Kč, KK 50 Kč</div>
Pá - Ne 28.-30.	STŘÍBRNÝ VÍTR 2. ročník festivalu ochotnického divadla. Soutěžní nepostupová přehlídka. Chybět nebude ani hudební doprovodný program. <div style="text-align: right; font-size: x-small;">Sledujte zvláštní plakáty</div>

f divadlopodcarou
 www.podcarou.cz

Kde nás najdete ?
 Tyršova 28, 39701 Písek
 Tel. : 774 598 332
 E-mail: podcarou@podcarou.cz

Předprodej denně na baru Podčáry
 nebo na : www.podcarou.cz
 www.centrumkultury.cz

BONUM
 www.bonum-repro.cz

MONIEA CZ s.r.o.
 ELEKTROINSTALACE

ROCK RADIO
 KCHABO

ZIP
 inzerce

PISECKÝ SVĚT
 WWW.PISECKYSVET.CZ

CRYNIX
 INNOVATIONS

MUSICGATE

FOtbálek

PIŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: **redakce@piseckysvet.cz**, nebo se domluvíte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na **www.piseckysvet.cz**.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

První číslo roku 2022 vyjde ve čtvrtek 13. ledna. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábr. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIME LICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 24/2021, redakční uzávěrka: 15. 12. 2021
 Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
 ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
 IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20.11.2009.
 Web: www.piseckysvet.cz
 e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení:
 5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
 REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny),
 e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
 Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),
 e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO,
 ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
 © OS Písecký svět, z.s., 2021

Betlémské světlo 2021

V roce 1986 přišla rakouská umělkyně českého původu Ada Brandstetter s myšlenkou „světla ve tmě“, inspirována svými vzpomínkami na dětství v Tachova, kdy nosili „světlo přímo od Ježíška“ od vánočního stromu před kostelem. Od roku 1988 rozvázejí rakouští skauti z Betléma světlo zapálené na místě, kde se Ježíš dle tradice narodil, po celé Evropě. Do Čech přinesli Betlémské světlo čeští exiloví skauti žijící v Rakousku již v roce 1989. Písečtí skauti budou světlo rozdávat na Štědrý den. Skauti střediska Oheň života před obchodním domem Racek 10-12 hod., před kostelem sv. Karla Boromejského na Hradišti 10-11:30 hod. a u železničního přejezdu v Rokycanově ulici 11-12 hod. Skauti střediska Gáhál budou od 10 do 12 hodin v děkanském kostele na Bakalářích, v kostele Povýšení sv. Kříže na Velkém náměstí a v kostele sv. Václava na Václavském předměstí.

**Radostné a klidné Vánoce
 přejí všem písečanům PÍSEČTÍ SKAUTI**

UZDRAVENÁ KÁNĚ se o víkendu vrátila do přírody! :-) Byla u nás víc než měsíc, po střetu s autem naštestí nebyla žádná zlomenina, jen otřesení a naražení. Tak ať se jí daří!

LIBOR ŠEJNA,
 Záchranáři stanice živočichů Makov

VÁNOČNÍ STROMEK si stejně jako v předchozích letech můžete pořídit u Lesů města Písku. V nabídce jsou smrky ztepilé, pichlavý a omorika, borovice lesní a černá a jedle bělokora, korejská, obrovská a kavkazská. Stromky prodávají v hájovně Jarník nedaleko Lesovny, a to každý den včetně sobot a nedělí od 9. do 23. prosince od 8.00 do 16.00 h.

Tři králové přicházejí

A přejí nám štěstí, zdraví a dlouhá léta. Navíc nám svěcenou křídou napíšou nad dveře své znamení jako symbol požehnání, zprostředkují radost a vzájemnost. Tak by měla vypadat opravdová Tříkrálová sbírka, která navazuje na lidovou tradici a provádí nás začátkem nového roku již mnoho let.

Po loňských zkušenostech zůstává také v online prostoru, i když naši koledníci se již moc těší, že budou moci vykonat dobrý skutek koledováním. Těší se, že tím mohou pomoci vybrat finanční prostředky na podporu charitních služeb, zejména pro

Sociálně aktivizační služby na podporu sociálně slabých rodin s dětmi v Milevsku, dále pro Středisko pomoci zaměřené na osoby v krizi a také pro rozvoj Dobrovolnického centra v Písku.

Ke komu se koledníci nedostanou nebo komu nezastihnou doma, ten může přispět v našich statických kasičkách nebo již zmíněnou online formou: klasickým převodem na účet č. 66008822/0800, variabilní symbol 777923001 nebo využitím online kasičky na www.trikralo-vasbírka.cz. Využít můžete také QR kód, který usnadňuje platbu přes mobilní bankovníctví. Tyto možnosti lze využít od 1. 1. do 31. 1. 2022.

Děkujeme, že pomáháte s námi, a přejeme Vám požehnaný rok 2022.

Bc. Dalibor Dávid, ředitel
 Charita Písek

S Píseckým světem i v novém roce

Vážené čtenářky a čtenáři, mnozí z vás se do-tazovali v posledních týdnech a dnech, jak to vypadá s budoucností Píseckého světa. Jsem potěšena, že zde mohu dnes napsat, že další číslo – pokud vše dopadne dle naší současné představy – můžete držet v rukou ve čtvrtek 13. ledna. Především díky podpoře našich čtenářů, laskavé spolupráci všech našich externistů a díky tomu, že se objevilo několik nových spolupracovníků, jsme se rozhodli pokračovat ve vydávání tištěného Píseckého světa, a to ve stejné podobě jako dosud.

K tomu, že Písecký svět přežije i do roku 2022, se rozhodla přispět finanční podporou také písecká firma Schneider Electric, a.s. – chtěla bych jí zde jménem celé redakce za tuto přízeň poděkovat.

Stejně poděkování si ale zaslouží i všichni naši čtenáři, kteří se rozhodli na další existenci PS přispět jakoukoli částkou – tedy například padesátikorunou měsíčně. I z malých kapiček se nakonec vytvoří životaschopná řeka :-).

Také v novém roce se chceme soustředit především na poskytování mediálního prostoru píseckým neziskovkám, dobročinným projektům, občanským aktivitám a dalším bohužel činností. Ale také různorodým názorům píseckých občanů na vše, co se odehrává ve veřejném prostoru kolem nás.

Jsem osobně velmi ráda, že se na stránkách našich novin čím dál častěji objevují názory a příspěvky poměrně mladých autorů, žáků a studentů. Dnes například nádherný obrázek a burčující text čtrnáctiletého Jendy Rybáře, nebo neotřelé názory písecké studentky a začínající spisovatelky Betty Čákové. Vnímáme pozorně, co si nastupující generace myslí a jaké jsou její priority. Jak píše na jiném místě Rosta Homola, opravdu to v současném rozbouraném světě nebudou mít jednoduché...

ZDENKA JELENOVÁ

**Střední průmyslová škola
 a Vyšší odborná škola Písek
 připravuje další**

Dny otevřených dveří

v době školní výuky v termínech:

- středa 5. ledna 2022,
- čtvrtek 3. února 2022
- úterý 22. února 2022

Prohlídka školy bude zájemcům umožněna vždy v 11:00 a ve 14:00.

Nerozdělujeme se! – Strach oslabuje až paralyzuje náš imunitní systém

Reakce písecké lékařky na článek Zdravý hlas ze Šumavy a zveřejnění Deklarace lékařů k nátlaku na očkování (PS č. 23/2021).

Pracuji jako dětský psychiatr a ráda bych se s vámi podělila o své vnímání současné situace. Složitá doba se významně odrazila i na psychickém zdraví dětí. Dlouhé zavření škol vedlo k rozpadu režimových návyků, sociální izolaci, připoutání k počítačům a mobilům a poklesu celkové úrovně dosažených vědomostí. Co je pro dospělé epizoda ze života, to je pro osmileté dítě skoro ¼ života, během níž se má někdy posouvat a rozvíjet!

Po návratu do škol se děti i učitelé potýkají se složitou adaptací na normální pracovní režim, ztíženou karanténami a segregací na druhém stupni ZŠ a na SŠ. Zdravé děti zůstávají i několik týdnů zavřené doma, rodiče složitě zabezpečují hlídání nebo chybí v práci, což neblaze dopadá také na zdravotnictví, které se už samo o sobě potýká s nedostatkem personálu a je přetížené.

Rozdělování a omezování dětí

Je skoro k pláči, když poslouchám děti starší 12 let, kterých se již očkování týká. Ve třídách dochází k rozdělování, neočkované zdravé děti podléhají nejruznějším omezením: nemůžou se zúčastnit lyžařských výcviků, výletů, kroužků, musí se testovat, zůstat v karanténách, zatímco se jejich očkování spolužáci dále vzdělávají. Přitom je potvrzeno, že nákazu přenášejí rovněž očkovaní, a neočkované děti jdou tedy do karantén zčásti také kvůli nim. K čemu to vede? K rozdělování kolektivů, k osočování, jež nemá daleko k šikaně, a to na základě toho, která skupina ve třídě převažuje nebo toho, kdo

hlasitěji křičí. Očkování se stává „in“, děti se jím chlubí na sociálních sítích, v některých rodinách se pak kvůli tomu dostávají do konfliktu s rodiči. Na středních školách převažují očkování, tečka zaručuje domnělé normální fungování života. Když se těchto dětí ptám na zbylé spolužáky, často slýchávám: „Jsou asi v nějakých karanténách, to mě nezajímá.“

Školy nyní rozdělují děti na základě jednoho parametru, který většinou nemohou samy ovlivnit. Automaticky je řadí mezi ty s normálním režimem a ty sankcionované. Vedou je rovněž k lhostejnosti vůči křivdám, které se dějí těm druhým. Pokud začne očkování malých dětí, toto dělení se posune i mezi ně. K čemu pak naše děti vedeme? Rozhodně to není pocit sounáležitosti a lásky k bližnímu. A to vše kvůli tlaku na očkování i této věkové skupině, která je covidem ohrožena minimálně.

Všude se mluví o pandemii Covid-19, ale již se nemluví o pandemii strachu a úzkosti, které se plíživě dostávají z mediálního prostoru do našich myslí. Strach oslabuje až paralyzuje náš imunitní systém a zároveň brání komplexnímu pohledu na současnou situaci. Vystrašení lidé tak převládají racionálně uvažovat a snáze se získává jejich poslušnost a potřeba určit viníka. V důsledku toho dochází také k výrazné polarizaci ve společnosti.

Zanedbaná primární péče

Nechci zlehčovat pandemii a už vůbec ne peklo, které zažívají zdravotníci na anesteziologicko-

-resuscitačních a covid-odděleních. Ti se stali rukojmími. Mnozí jsou již frustrování, vyhořelí, a také pak vidí jasného viníka. Jde o psychologický proces, kdy hněv a určení viníka jsou snesitelnější než bezmoc. Měli bychom jim vyjádřit naši úctu a vděk. Stali se v podstatě stejně jako zemřelí oběti systémového manažerování epidemie. Bezprezentně se zde zanedbala a zanedbává primární péče. Z už tak nedostatečného počtu zdravotníků je část odčerpávána na testování zdravých lidí a na masové očkování namísto léčení nakažených lidí. Malý ohýnek dokážeme udusat nohou, když ho ale necháme rozhořet, vzplane celý seník. A v takovém stavu se dostávají pacienti do nemocnic. Přitom je dokladováno, že v ambulancích, kde tyto pacienty ihned zaléčili běžné dostupnými léky v závislosti na rozvoji příznaků a výsledcích vyšetření, nebyly většinou hospitalizace nutné.

Aktuální postup k řešení epidemie určují politici a samozvaní odborníci bez klinické praxe, kteří k člověku přistupují jako k myslivému stroji. Ten lze snadno naprogramovat na strach a nenávist. Nezapomeňme ale, že člověk je také duchovní bytost, která má i srdce. V něm sídlí láska a soucit. Vánoční čas je přímo předurčen k tomu, abychom otevřeli svá srdce, zastavili myšlenky strachu a nenávisti a pocítili opět sounáležitost a propojení.

Braňme své děti před tím, čemu jsou teď vystaveny, jsou naše budoucnost. Rodiče, zvažte, zda očkování experimentálním produktem farmaceutické firmy je pro ně ten nejlepší dárek. Je to vaše zodpovědnost. Přejí všem mír v srdci a pravda boží nechť zvítězí.

MUDr. IVETA BURDOVÁ

„Konečně jsme jednou stanuli na správné straně a svým malým dílem přispěli k vítězství dobra nad zlem.“ (1991)

„Naše revoluce není dokončena. Naopak: to hlavní se musí teprve stát.“ (1990).

Odkaz Václava Havla jako člověka a státníka, se všemi jeho chybami (ale kdo z nás je nemá?), je neustále živý a bude nás provázet – na rozdíl od mnoha jiných – neustále!

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Z návštěvy Václava Havla v Písku, foto V. Komasová,

Deset let bez Václava Havla

Kromě dnes už téměř nostalgické vzpomínky některých z nás na roky, kdy se na Československu svět díval s obdivem a úctou, si je důležité neustále připomínat myšlenky Václava Havla.

Někteří ovšem tuto skutečnost nesdílejí, i když se samozřejmě užívají všech výhod svobodného demokratického státu, těch výhod, o které se Václav Havel výrazně zasloužil za značné osobní oběti v podobě řady let v komunistických věznicích.

Je téměř symbolické, že po deseti letech od Havlova odchodu, se Komunistická strana po letošních úspěšných volbách ocitla konečně v propadlišti dějin. Tolikrát Václavem Havlem zmiňovaná důležitost občanské společnosti, se ukázala být iniciátorem zásadní společenské změny.

Připomeňme si některé z Havlových myšlenek, které jsou neustále aktuální:

„Začít musíme každý u sebe:kdyby čekal jeden na druhého, nedočkal by se nikdo. Není pravda, že to nejde: moc nad sebou samým, jakkoli v každém z nás problematizována povahou, původem, stupněm vzdělání a sebeuvědomnění, je tím jediným, co má i ten nejbezmocnější z nás, a zároveň tím jediným, co nikomu z nás nelze vzít.“ (1986)

„Než zvolat tisíc odvážných slov, z nichž je pak postupně devět set odvoláno, je asi lepší zvolat jich jenom sto, nicméně stát za všemi opravdu do konce.“ (1967)

„Jedinou šancí dnešní civilizace vidím v jasném vědomí její multikulturnosti, v jejím radikálním zniternění a v jejím pokusu hledat společné spirituální kořeny všech kultur jako to, co spojuje všechny lidi.“ (1995)

„Společnost která žije, má dějiny.“ (1978)

Rozpočet města na rok 2022 opět počítá s významnými investicemi

Rozpočet Písku na rok 2022 bude kvůli významným investicím schodkový. Přepokládané příjmy na příští rok by měly činit 884,9 milionu korun a výdaje by měly dosáhnout zhruba 1,2 miliardy korun, z toho na investice půjde 587 milionů.

Schválený schodek tak činí 349,3 milionu korun.

„Schodek bude kryt z přebytků minulých let, které k poslednímu ukončenému období – 31. 12. 2020 – činily 557,9 milionu korun. Město navíc může a pravděpodobně bude čerpat nový úvěr ve výši 100 milionů. Písek tak bude mít i na konci roku 2022 v případě aktuálně predikovaného vyrovnaného hospodaření roku 2021 a navrhovaného schodku roku 2022 zůstatek volných prostředků ve výši 300 milionů korun,“ řekl **vedoucí finančního odboru Ladislav Toman**.

Největší plánovanou investicí je **výstavba nového bazénu pod lesnickou školou**, na niž je vyhrazeno 182 milionů korun, a vybudování pobytového zařízení pro seniory v Sovově ulici za 90 milionů korun. „**Příští rok bude silně proinvestiční. Konečně budeme moci dokončit i dlouho odkládanou rekonstrukci horní části Žižkovy ulice, kdy na opravu komunikace, výměnu vodovodu a kanalizace máme vyčleněno celkem 40 milionů korun. V novém roce se začne kromě jiného i s rekonstrukcí domu čp. 1 na Velkém náměstí, která vyjde na 30 milionů. Stejná částka bude potřeba i na rekonstrukci letního kina,**“ uvedla **starostka Eva Vanžurová**.

V plánu je také **výměna vodovodu** v ulici Otakara Ševčíka, západní části Husova náměstí a navazující Purkyňově ulici. Akce by měla vyjít na deset milionů korun, za stejnou částku by měl být vyměněn vodovod také v Budějovické ulici. Úpravy by se měl dočkat nástupní prostor lyžařského svahu, práce vyjdou zhruba na šest milionů. „**Písek bude i letos investovat do svých škol, a to 62 milionů korun. Nejnákladnější akcí by měla být 2. etapa energických úspor na objektech 5. MŠ, vyjít by měla na zhruba 19 milionů,**“ doplnila starostka. V plánu je také druhá etapa rekonstrukce vnitřních prostor a zateplení budovy 13. mateřské školy za 14,5 milionu. V ZŠ T. Šobra by měly díky stavebním úpravám vzniknout odborné učebny a komunitní tělocvična, náklady na tuto akci budou kolem 5,7 milionu. Za 4,4 milionu by měla být upravena velká tělocvična na ZŠ T. G. Masaryka.

Celkové výdaje návrhu rozpočtu města ve výši 1,2 miliard zahrnují investiční výdaje ve výši 587 milionů a neinvestiční výdaje 647 milionů korun. „**Poměr investičních výdajů dosahuje skvělých 47,6 % celkových výdajů rozpočtu a nárůst neinvestičních výdajů v době bujaré inflace pouhé jedno procento. Oba tyto výdajové parametry jsou**

z hlediska nastavení rozpočtu excelentní,“ zdůraznil Ladislav Toman. Navrhované daňové příjmy ve výši 559 milionů korun jsou o dvě procenta vyšší, než bylo jejich skutečné plnění v roce 2019, tedy plnění posledního roku před epidemií. Výrazný pokles výběru daně z příjmů fyzických osob daný zrušením superhrubé mzdy bude příští rok kompenzován nárůstem výnosu DPH a daně z příjmů právnických osob.

Hodnoty rozpočtu města Písku pro rok 2022 vycházejí z předpokládaných celkových příjmů roku 2022, odhadu skutečnosti z letošního roku, makroekonomických predikcí a uzavřených smluvních vztahů. Letošní rozpočet se i přes epidemii vyvíjí dobře a mohl by být vyrovnaný až mírně přebytkový, i když byl schválen jako výrazně schodkový. Některé významné akce, například výstavbu nového bazénu a zařízení pro seniory, se totiž nepodařilo zahájit, a to vedlo ke snížení plánovaného schodku 286,8 milionů na 130,1 milionu korun. „*Vzhledem k očekávanému naplnění příjmů a nedočerpání výdajové strany rozpočtu míří výsledek hospodaření roku 2021 k vyrovnanému rozpočtu. Poslední dva měsíce roku jsou vždy výdajové nejsilnější. U velkého množství nejen výdajových akcí nelze ale v tuto chvíli jednoznačně odhadnout jejich skutečné plnění. Je tak možné, že výsledek hospodaření bude mít nakonec schodek v řádu jednotek desítek milionů korun,*“ dodal Ladislav Toman.

PETRA MEŠTANOVÁ, Městský úřad Písek

INZERCE

snoP
GROUPE FSD

KRÁSNÉ VÁNOCE

Všem našim zaměstnancům, obchodním partnerům a čtenářům Píseckého světa přejeme krásné Vánoce a v roce 2022 hodně štěstí a zdraví.

Prodejna Ráj sýrů Drlíčov 143

nabízí široký výběr ovčích, kravských a kozích sýrů, klobásy, krájené čerstvé máslo, čerstvou brynzou, med, paštiky – a další dobroty!

Přijímáme objednávky na VÁNOČNÍ BALÍČKY
tel. 776 545 959

„Kupovalo by se k Vánocům pro děti mnohem méně neužitečných šmejdů...“

Již zhruba 200 let je tu s námi. Ovlivňuje naše životy, je uvnitř nás pevně uhnízděn a není možné se mu vyhnout. Každý ho zná a každého z nás má v hrsti. Nikdo ho nikdy neviděl, ale přesto je mezi dětmi jeho jméno vyslovováno s neskonálním respektem. Vidí v něm mnohem většího superhrdinu, než je kterýkoliv z mocných komiksových borců. Řeč není o nikom jiném, než o nepolapitelném nosiči vánočních dárků – Ježíškovi.

Postava Ježíška, který funguje v první řadě jako dárce, vznikla už v 16. století v souvislosti s německou reformací. Ostatně byl to právě protestantismus, pod jehož vlivem se Vánoce pozvolna proměnily ve svátky obdarovávání. Na naše území ale přichází tradice Ježíška, dříve označovaného spíše jako Jezulátka, až se stoletím devatenáctým. Do té doby byl hlavním zdrojem dětské radosti sv. Mikuláš, ten nosil ve své nůši zaslouženou (a spravedlivou – vždyť zlobivým dětem přinášel i kamení, brambory či uhlí) nadílku od nepaměti. Náporu energického neviňátka vzdoroval zhruba sto let, ostatně ještě kolem roku 1900 nebyl mezi veskrze skromnou vánoční a mikulášskou nadílkou velký rozdíl. Následný nástup Ježíška však Mikuláš nezachytil, vybavil se mandarinkami, banány, burskými oříšky a čokoládou, a ze vzájemného boje dvou štědrých duchů moudře vycouval. Ne, že by děti jeho pochutinami opovrhovaly, naopak, ale Ježíšek přeci jenom častěji vytahoval ze svého pytle ten nejtěžší možný kalibr. Hračky.

„Knihkupectví V. Šimka v Písku klade sobě za čest, velectěnému obecnstvu oznámiti, že má hraček rozmanitého druhu a nejnovějšího vkusu na skladě, které pro svou láci elegantnost a novotu hodí se výborně za dárky vánoční. Jmenovitě lze nám letos posloužit výběrem hraček tak velikým, že možno každému si vybrati dle potřeby hračky buď „luxuriesné“ nebo jen skrovnější, ač pro děti obě stejně zábavné a poučující.“ lákal již v roce 1880 písecký knihkupec Šimek. Hračkárna v té době nebyla v Písku žádná, dětské zboží se prodávalo po galanteriích, v papírnictví, u soustružníka či v módních butikách. Mosazné hračky nabízel zámečník Roškota, dřevěné řezbář Němec v dnešní Jungmannově ulici. Snad první zdejší hračkárnu provozovali od začátku 20. století manželé Kubičkovi v Heydukově ulici. V jejich „odborném závodě hračkářském“ se dětské zboží i vyrábělo, na počkání opravovalo a ve velkém skladovalo.

A s jakým „přezentem“ by si Ježíšek neudělal u píseckých dětí před sto lety ostudu? Šimkův inzerát uváděl třeba „libě znějící metalofony, kouzelné svítilny, laterny magiky, houpací koně, rozličné špalíčky s obrázky k sestavování, hračky v škatulkách a válečné náčiní.“ Zvláště poslední sortiment nabízel značnou variabilitu, to aby se žádný písecký chlapec nemusel za svůj arzenál stydět. V policích píseckého knihkuppe tak nechyběly „flinty, šavle, děla, biče, čáky, koně obyčejné, bubny a hory.“ Populární byly i stolní hry s pestrými názvy

a náměty, místo Člověče, nezlob se nebo Sázek a dostihů toužily děti hrát různé loterie, domino či „Šípkovou Růženku, Hloupého Honzu, Zvoneček a kládívo, Hru o pevnost nebo Závodů bicyklistů“.

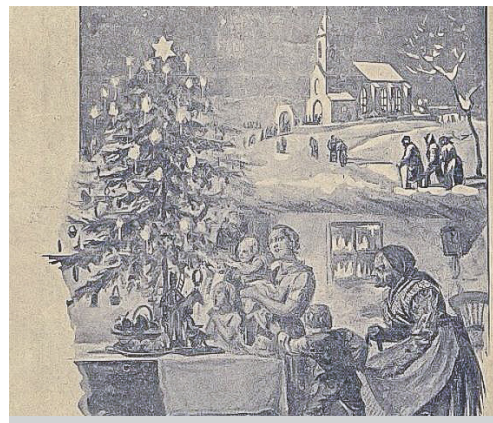
V Šimkově provozovně a následně i u jeho pokračovatele Theodora Kopeckého mohli největší rodiče zakoupit i hlavní tehdejší vánoční hit – Richtrovy kamenné kostičky. „Nuž, Slávku, co bys rád k Ježíšku? Doplnovací stavebnice byla by mi nejmilejší, drahá matinko! Takovou odpověď slyšeti bychom mohli u tisíců dětí, které mají již oblíbenou Kotvovou stavebnici kamennou. Opatrnější děčko dodá také hned: Ale, maminko, na krabici musí se nacházeti kotva, jinak bych ji nemohl upotřebiti k své stavebnici,“ čteme v jednom z inzerátů v píseckých novinách Otavan v roce 1891. Vídeňský výrobce tehdy slavných stavebnic pro jistotu zdůrazňuje, že „sváteční radost byla by ta tam“, kdyby

Polici tehdejšího LEGA zaujímaly Richtrovy stavební kostičky, foto Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze

se tatínek s maminkou nechali napálit a zakoupili nějakou „...bezecennou padělatinu. Proto každý ať odmítne jako nepravou každou skříňku, která nemá naši firmu a známku tovární“.

O pár let později jsou propagátoři kamenných kostek ještě agresivnější. „Kupovalo by se k Vánocům pro děti mnohem méně neužitečných šmejdů a chatrných hříček, kdyby jen rodiče udělali si čas a přečetli si velmi zajímavý a bohatě ilustrovaný

Předvánoční ilustrace z píseckých novin, Otavan 1894

ceník o proslavených Richtrových stavebnicích,“ nabádá inzerát z roku 1895. Ano, již v té době představoval nákup vánočních hraček pro řadu rodičů stres. Stejně jako dnes i tehdejší reklama upozorňovala, že bez některých hraček se dítě zkrátka neobejde a bude beznadějně zaostalé. Živě si tak lze představit nutkavý pocit provinění u manželu, kteří svým potomkům nedopřáli k Ježíšku například výrobky v Písku inzerované firmy Kostecký ze Svratouchu. Snad jen sobec by je ratolestem nekoupil, vždyť „...dle úsudku předních autorit učitelských hračky p. Kosteckého nutí děti ku bedlivému přemýšlení, vzbuzují různé milé představy a illuse, příjemně vábí a baví, ponechávajíce tak samočinně fantazii dětské mnoho dobra ku vyvinování vlastní soudnosti a bystření duševních výloh.“

Další komplikací pro vystresované dárce představoval i původ hračky. „Podívejte se na leckteré hračky nebo leckteré obrázkové knihy! Snad říkadla jsou v nich česká — snad v praubohé češtině — ale všechen ráz jest německý. Postavy, scény ze života, vzhledy staveb, zkrátka vše vypadá jinak, než jak vypadá u nás, aneb než jak u nás by vypadati mělo. Nemluví to k srdci dítěte? Popřípadě to i dítě kazí, kazí jeho českost a přirozenost, poněvadž skoro násilně strká je do cizího ovzduší a do okruhu cizích názorů. Tedy pozor při nákupu,“ důrazně varuje Otavan v roce 1909. Ano, ano, čím více se blížila I. světové válka a rostl nacionalismus, tím větším proviněním bylo zakoupení hračky z ciziny. I proto uspořádal písecký odbor Národohospodářské jednoty v témže roce předvánoční výstavu hraček ryze českých. Na ní se to hemžilo panenkami v chodských, moravských a slovanských krojích, loutkami Krakonošů či cínovými husity.

Tak co, Ježíši, máte konečně vybráno a už už se chystáte vyběhnout pro hračky pod stromček ke Kubičkům, na Velké náměstí ke Zdekaurovi, na Grégrovo k Lachovi či k Podhůřskému na Budějovku? Tak to se jen pro jistotu vyhněte Občanské záložně. Visí tam totiž nápis: „Moudří rodiče, nechtějí místo různých bezecenností, dítě jen chvilku těšících, koupí dětem k vánocům spořitelni strádanky.“

JAN KOUBA, etnograf Prácheňského muzea

Do konce prosince mohou občané Písku hlasovat pro PaRo – participativní rozpočet

Krátká informace k participativnímu rozpočtu města – PaRo. Letos byl program zahájen až v létě a přesto se sešlo dost návrhů projektů od občanů. Já to tedy vnímám jako úspěšný počín opozice, která s návrhem na zařazení PaRo do rozpočtu města přišla. Do konce prosince mohou občané ještě hlasovat pro přihlášené návrhy projektů a vybrané projekty s dostatečným počtem hlasů a splnění podmínek PaRo budou v příštím roce zrealizovány městem.

O tom, že je zájem občanů i o hlasování o projektech svědčí dnes zveřejněný dotaz na webu města:

Lucie, 9. 12. 2021 (Dotazy občanů): Dobrý den, musím říct, že jsem byla mile překvapena projekty PaRo, že chce město Písek zapojit občany do zlepšení stavu Písku a okolí. Skvělá a přehledná dokumentace projektů, foto, ceny, vše, co je třeba vědět. Ale velké mínus se týká informovanosti občanů o tom, že mají možnost se na hlasování podílet. Proč neuděláte letáky nebo plakáty, aby o tom věděli všichni občané, že můžou hlasovat? A další věc je hlasování. Zaregistrujete se a přijde vám e-mail, že máte dojít na podatelnu, abyste mohli hlasovat. Proč, když už máte údaje? Proč tak slo-

žitě? Nemám čas dojít na podatelnu k ověření – a tím pádem nemohu hlasovat. Takže to pak není o občanech, ale jen o lidech, kteří o tom vědí. A pak to není fér.

Odpověď, Petra Měšťanová, 14. 12.: Dobrý den, informace o participativním rozpočtu byly zveřejňovány ve zpravodaji města, na jeho facebookovém profilu i webových stránkách, upoutávka na něj se objevovala také na internetu v podobě PPC kampaně. Propagace formou letáků je poměrně drahá a její efekt není příliš velký, proto se k ní nepřistoupilo. Registrace pouze prostřednictvím e-mailu není možná, protože z něj nelze ověřit, že jste občanem Písku, což je součástí pravidel participativního roz-

počtu. Můžete však využít e-Identitu, nutnost návštěvy podatelny městského úřadu tím odpadá.

Je fakt, že některé informace je třeba opakovat, než se stanou běžnou záležitostí, protože ne vždy si zájemce o hlasování přečte tu kterou zveřejněnou zprávu, celý projekt PaRo u nás v Písku funguje teprve druhým rokem a je to záležitost, která si osvětu u občanů zaslouží.

Vzhledem k tomu, kolik je přihlášeno projektů, a vzhledem k zájmu občanů o hlasování se domnívám, že zařazení PaRo do rozpočtu města je občanů vnímáno kladně, počet projektů to určitě potvrzuje, jsem proto velice zklamaná tím, že pro příští rok není PaRo v rozpočtu města. Do rozpočtu města byla zařazena pouze částka na realizaci projektů z letošního roku a PaRo po dvou úspěšných letech příští rok nebude.

Na zasedání zatsupitelstva při schvalování rozpočtu města se k položce PaRo nikdo ze zástupců nevyjádřil.

MICHAELA ŠTASTNÁ

INZERCE

JÍDLO Z FAREM AŽ DOMŮ

www.mojelhota.cz

V PÍSKU A OKOLÍ ROZVOZ ZDARMA

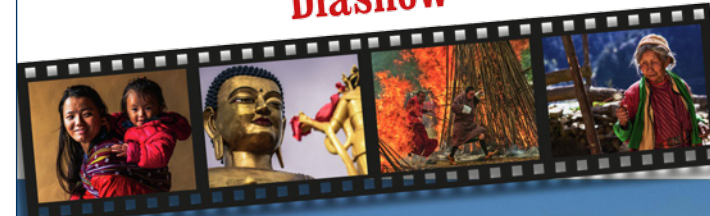
moje LHOTA

Žižkova tř.10, Písek

MEKS

středa 12. ledna 2022 v 19 hodin
Dům kultury Protivín

Diashow

Bhútán – Země hřmícího draka
Jiří Kolbaba

Cestovatel a fotograf a publicista.

Vstupné 200 Kč
Prodej vstupenek od 1. prosince 2021.

tel. 382 251 806, mobil 734 271 080

Místo v srdci – Lesní hřbitov v Písku

Téměř každý člověk zná rodinu, která během těhotenství nebo krátce po narození přišla o vytoužené dítě. Tuto zkušenost má v Česku téměř 15 % rodin. V rámci letošního ročníku participativního rozpočtu v Písku vzešla z místní iniciativy jedna z myšlenek na zbudování pietního místa k uctění památky dětí zemřelých v těhotenství, v době porodu či krátce po něm.

Projekt má pomoci samotným rodinám vyrovnat se s bolestnou ztrátou dítěte. Je zde ale také i velký společenský význam, kdy tabuizované téma smrti dětí se dostává do veřejného prostoru. Každý je pozván, aby na děti a jejich rodiny vzpomněl a stal se tak citlivým k bolesti druhých.

Sdílení bolesti, duchovní a psychologická pomoc, ale také možnost se s miminkem rozloučit jsou nezbytné v procesu vyrovnání se s touto událostí. Je mnoho rodin, které své miminko nemohly pojmenovat a důstojně pohřbit. Nemají tak

za svým miminkem kam jít, není nikde pohřbeno. Pietní místo tak dává možnost udělat jeden z mnoha kroků na cestě k uzdravení bolesti.

Při zvažování možností pro umístění vzpomínkového místa se nakonec ukázala jako nejvhodnější lokalita Lesního hřbitova.

Je hotov architektonický koncept návrhu Místa v srdci, jehož realizace se ujal místní architekt Martin Zborník. Při úvaze nad pojetím tohoto vzpomínkového místa se nechal inspirovat novou formou tzv. přírodního pohřebnictví (viz fungující Les vzpomínek v rámci Ďáblického hřbitova – více na www.lesvzpominek.cz).

Vhodný prostor, který byl konzultován se správcem hřbitova panem Josefem Hrádkem, otevírá do budoucna i možnost využití místa k pohřbívání vespem ke kořenům stromů. Na sousední loučce by se touto novou formou pohřebnictví tak mohl rozvíjet pro všechny i náš Lesní hřbitov.

Autor návrhu vysvětluje: „Na ploše Místa v srdci vykvete během celého roku symbolických 2000 květů za každou z rodin v Písku, které se ztráta týká. Chceme takto symbolicky ukázat, že v tom nejsou sami. Sdílená bolest je bolest poloviční. Na místě samém je možné zapálit svíčku ve svícnech ve tvaru kalý, nebo v tichu zavzpomínat v ústraní.“

Jednou z inspirací píseckého projektu byl Les vzpomínek na Ďáblickém hřbitově

Zakreslený projekt a současné foto místa.

S vybráním vhodné zeleně pro projekt pomohla zahradní specialista Marie Holá.

Své sympatie projektu vyjádřil i písecký Domácí hospic Athelas a organizace Jihočeské Dítě v srdci, z. s. (ditevsrdci-jc.cz), jehož ředitelka Hana Doskočilová pomohla se svým týmem podobný projekt zrealizovat také v Českých Budějovicích. Podle jejích slov by bylo krásné a potřebné, „aby si lidé mohli připomínat děti, které mají místo v jejich srdcích, na celém území naší země.“ Další hojně navštěvovaná vzpomínková místa jsou již realizována v Olomouci, Třeboni a Králíkách – viz www.ditevsrdci.cz/cz/pietni-mista.

Perinatální hospicovou péčí se v Písku zabývá Domácí hospic Athelas (hospic-pisek.cz/perinatni-hospicova-pece/). Přejeme si, aby se i prostřednictvím tohoto projektu o jejich službě v této oblasti dozvěděli všichni, kdo to potřebují.

„Je to už téměř 30 let, co se nám holčička narodila. Neukázali mi ji a hned ji odnesli pryč. Všichni mlčeli a na sále bylo hrozné ticho. Tolik jsem ji chtěla vidět, pohlédit ji a být s ní. Všechny maminky si z porodnice nesly miminko, já šla sama. Pořád to ticho... doma, v práci, s kamarádkami. Chtěla jsem se s ní rozloučit, chtěla jsem vědět, kam ji dali. Po těch letech nevím nic... Říkám jí Janičko a hrozně ráda bych za ní zašla, dát jí kytku na hrob, jenže ona hrob nemá. Je pryč, pro mnoho lidí nikdy neexistovala. Je to moje dítě, a i když už máme zdravého dospělého syna, nikdy na ni nezapomenu.“ J.V.

Děkujeme všem, kteří podpoří realizaci této myšlenky a to hlasováním v PARO Písek (www.paropisek.cz) v době od 15. 12. do 31. 12. 2021.

EVA ZÁLUSKÁ

Autorka zastupuje pracovní skupinu projektu v PARO Písek

Sladovna Písek žila celý rok jedním hlavním tématem – a tak buďte zdraví jako VODA!

Vážení přátelé, rádi bychom vám poděkovali za přízeň v roce, jenž pro nikoho z nás nebyl jednoduchý. Nařízení vlády, která se snaží zmírnit průběh pandemie Covid-19, zasáhla samozřejmě také Sladovnu. Největší dětská galerie v České republice sice nemohla přivítat tak obrovské množství návštěvníků jako v předchozích letech, ale i přesto jsme si společně užívali nové a nové

příběhy v zážitkových výstavách, tvořivé chvíle během workshopů a spoustu krásných úsměvů při divadelních a hudebních představeních.

Hlavním tématem roku 2021 byla voda. Stala se ústředním motivem velké výstavy Sladovny **Voda mne napadá** a dětského festivalu radosti **Pískoviště** – včetně velkých pískových soch na břehu řeky Otavy. Po dvou letech příprav a budování jsme

před letními prázdninami mohli otevřít nové profesionálně vybavené animační studio, které dostalo název **Animárium**. Animace se tak zařadila k důležitým pilířům, na jejichž rozvoji budeme společně s vámi v dalších letech pracovat.

Ještě než začneme psát letopecet s dvojkou na konci a zcela se ponoříme do poznávání života a díla a následné tvorby výstavy J. A. Komenského, zbývá nám stále několik dní, během nichž se můžeme ve Sladovně potkat. Udělejte si hezkou rodinnou chvíli ve Vodě, Animáriu, Mraveništi, Hnízdě ilustrace či Pilařišti a užijte si zbytek roku 2021.

Přejeme vám krásné Vánoce, vydařený rok 2022 a hlavně buďte zdraví jako voda.

Za tým Sladovny

ADAM LANGER

Otevírací doba do konce roku 2021:

Do 23. prosince (včetně, kromě pondělků), od 27. do 30. prosince (včetně) otevřeno v časových blocích (od 9 do 17 hod.)

Pro více informací a rezervaci vstupenek sledujte webové stránky www.sladovna.cz.

INZERCE

SPOŘENÍ DO ZLATA A STŘÍBRA

Zlato za rok 2020 zhodnotilo v Kč o 23 %, stříbro o 58 %. Jak pracují vaše úspory pro vás?

SPOŘENÍ:

- Již od 500 Kč
- Flexibilní spoření – lze poslat více, i vynechat
- Můžete spořit do zlata, stříbra i platiny v jednom účtu
- Výběr vkladu k dispozici do 48 hodin
- Zisky ze zákona nedanité
- Vlastníte ryzí slitky ve fyzické podobě
- Ochrana před inflací a potížemi v ekonomice
- Držení zlata je anonymní (neexistuje registr držitelů)
- Slitky přímo od výrobce z největších světových sléváren

Pro bližší info: Lenka Klečacká
Tel.: 777 159 508, lenka.klecacka@goldengate.cz

Schneider Electric v Písku opět nabírá!

Hledáme nové kolegy na pozice ve výrobě.

Atraktivní benefity:

- Jistota stabilního výdělku (nejsme automotive)!
- Obědy a večere za 1 Kč
- Smlouva na dobu neurčitou
- Dvousměnný provoz
- ...a mnoho dalších výhod

Kontaktujte nás:

Schneider Electric, a.s., Čížovská 447, Písek
Tel.: 382 760 111 / E-mail: personalni@se.com
facebook.com/SEPisek

Life Is On

Schneider Electric

Athelas: Pozvání k předvánočnímu úklidu

Zírám a nevěřím vlastním očím! Úklid? Vážně? Já? Takhle na závěr roku? Po všech těch dekách? Už teď se domnívám, že tohle povídání neudělá radost všem. Hm. Právě čtete poslední letošní vydání Píseckého světa. A protože včera byla 3. adventní neděle Gaudete, tedy radostná, můžeme se i my radovat, že není poslední zcela a navždy. Že Písecký svět nikam nemizí, zůstává, kde je, a tím pádem bude i nadále prostor na naše tiché, nenápadné „athelasové“ hovory skrze tyto řádky. Sejdeme se uvnitř Píseckého světa i v lednu! Gaudete.

Konec čehokoliv, třeba i roku 2021, bývá obvykle také dobou bilancování a poděkování za všechno dobré, co se stalo. Ačkoliv to byl rok v mnohem náročný, neklidný a proměnlivý, vyskytovaly se v něm i věci, které fungují dál. (Vzácné jako koření se jeví v této době věci, které se nemění, věci stejné, opakující se, ty, o něž se lze opřít.) Tak například Domáci hospic Athelas. Těsně před Vánoci tomu bude již 7 let od jeho založení. Za celou tu dobu jsme doprovodili 292 pacientů, z toho 89 jen v tomto roce. Jsme vděční, že můžeme plnit přání zůstat DOMA v závěru života. A vám, kdo nás po celou tu dobu podporujete, moc děkujeme. Je to úplně obvyčejně tak, že bez pomoci vás, našich podporovatelů a přátel, by to zkrátka nešlo. Jdeme tedy po naší cestě dál a uděláme všechno pro to, abychom na Písecku i v dalších letech poskytovali domácí hospicovou péči i všechny ostatní služby na co nejvyšší úrovni. To bylo to nejdůležitější, co jsem vám chtěla sdělit...

A teď zpátky k tomu úklidu. Můj muž se usmívá pod neexistujícím vousem a mne si ruce, zamává tímto plátkem, až ho ve čtvrtek objeví na stole, a významně na mne mrkne. Vladěnka, která v našem hospici bdí nad financemi, se přijde podívat do mé kanceláře, zaraduje se, že klubíčka jsou uklizena, deky zazimovány a prach...ten utřu hned, jak dopíšu těchto pár vět. Vy ostatní, kdo mne znáte, se vzpamatujte ze svého úleku! Přiznávám, že nepatřím k tvorům nejpořádnějším a nejzorganizovanějším. Jak vidno, ani ve slovech se do toho úklidu zrovna nehrnu. Kroužím okolo, chodím kolem horké kaše a sbírám sil. Chtěla jsem původně psát o čase adventním a pozvat vás k úplně jiným závažnějším věcem, ale téma „úklid“ buší z mého nitra na dveře. Proč, ptám se...Jako kdyby se v myšlenkách chtělo samo od sebe udělat v tomto adventním čase čisto. A jasno. Prostě uklizeno.

Pamatuji si, jak moje maminka každý rok před Vánoci vyndala všechny skleněné poklady, vymyla všechny police, lustry, okna, leštěnkou nalesťla skříně v obýváku. Velký předvánoční úklid to byl. Na tu vůni nikdy nezapomenu. Na vůni leštěnky promísenou s vánočním cukrovím. Na hořící svíčku na čistém nažehleném ubrusu, na vůni vypraných záclon. Líbil se mi moc ten pocit voňavého, čistého, připraveného prostoru, nachystaného na příchod něčeho...veledůležitého. Líbí se mi i dnes.

Má v sobě ten úklid velké kouzlo. Je to sice proces namáhavý a někdy bolestný (vůbec se rozhodnout a posléze se zvednout ze židle), ale...na jeho konci je...čisto. Klid. Věci na svých místech. Jak v poličkách a šuplíkách, tak v duši. Svět je najednou doslova V POŘÁDKU. Všiml jste si, že úklid je dost často spojen s nějakým koncem? Se závěrem roku, s koncem školy, se stěhováním? Chcete nový prostor k bydlení? Výborně! Pak vám zřejmě nezbyde, než všechny ty nastrádané věci vzít jednu po druhé do ruky, zbavit se těch, z nichž už nemáte prázdnou radost a najít nové místo těm, které s vámi putují dál.

Ještě o poznání náročnější, než stěhování, je úklid ve věcech mezilidských. Ve vlastní mysli. Známe to všichni. Takhle s vánočními svátky za rohem to však jde někdy o kousek lépe. Myslet o druhých dobré myšlenky a nechat v sobě vyrůst obyčejnou toleranci a porozumění. Vymést z hlavy ty odsuzující a hodnotící...hned je víc místa a čistěji. V hlavě i ve vztazích.

A kam tím vším mířím? Budou Vánoce, navrhuji tedy moc nezádat a pustit se prostě do toho. Jako naše babičky a maminky. Vysmejčit v koutech života i bytu pavučiny, probrat nějaké zbytečné nádoby, vyprášit z hlavy prastaré a zaslé myšlenky. Pár slavnostnějších kousků vyleštit a pak si sednout, rozhlédnout se po tom dokonaném díle a pořádně se nadechnout.

Tak. Čtíte to? Můžete usednout ke štědrovečernímu stolu s pocitem, že teď...právě teď se do toho nového, čistého, uklizeného prostoru může narodit... třeba i zázrak.

Milí čtenáři Píseckého světa, my všichni z Domáciho hospice Athelas Písek, vám kromě zázraků přejeme klidné zbývající adventní dny, požehnané Vánoce, hodně zdraví - a to myslíme tak skutečně a vážně, jak to jen jde - a nechť vstoupíte do nového roku s těmi, které máte rádi.

KATKA LITERÁKOVÁ,
Domáci hospic Athelas

P. S. Připadá Vám naše práce smysluplná a rádi byste nám pomohli? Budeme vděční za pomoc s šířením informace o nově otevřeném adventní sbírce Anděl pro hospic. Peníze využijeme na nadstandardní léky a zdravotní pomůcky pro naše pacienty. Děkujeme.

Číslo účtu: 8491450001/5500

Nebo přímo internetový odkaz:

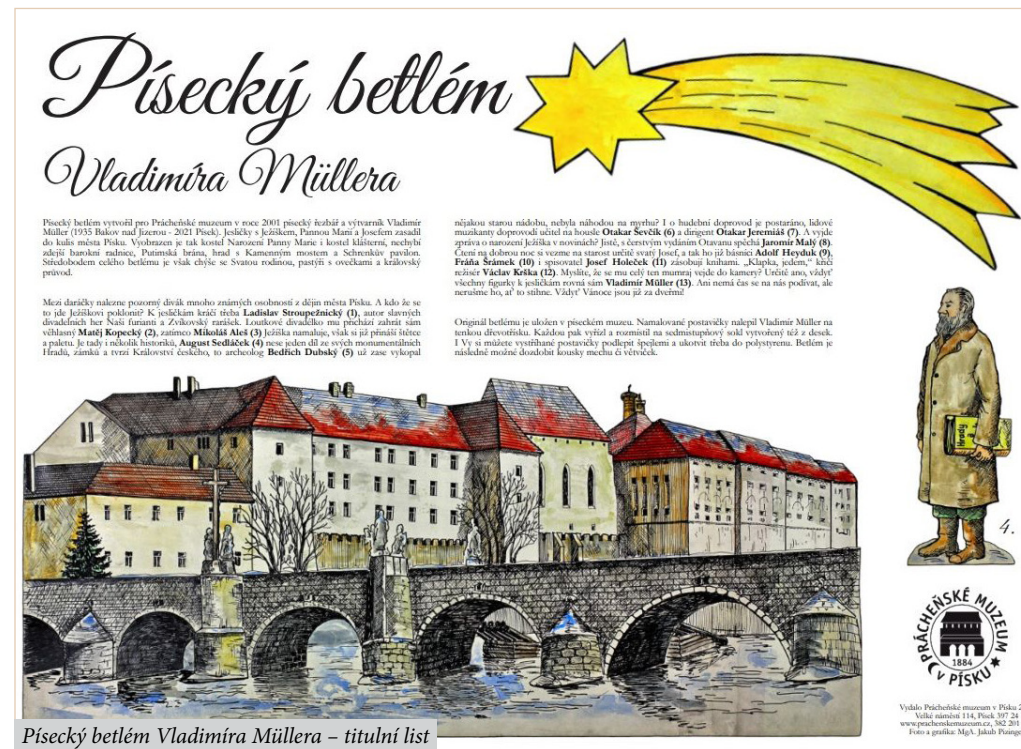
<https://www.darujme.cz/projekt/1205616>

Prácheňské muzeum vydalo betlém Vladimíra Müllera

Snad každé české město či region má svého tvůrce betlémů. V Písku místo onoho všeobecně známého a oblíbeného betlémáře zaujal pan Vladimír Müller. Klasické řezané figurky z lipového dřeva začal sice vyrábět až v 90. letech 20. století, ale hned jeho první jesličky se začaly těšit takové oblibě, že o budoucí tvorbě pana Müllera bylo rozhodnuto.

Výsledkem jeho úsilí jsou desítky řezaných i papírových betlémů, z nichž jeden z nejhezčích – Písecký betlém – vydalo letos v prosinci Prácheňské muzeum v Písku.

Originál betlému vytvořil autor v roce 2001. Jesličky s Ježíškem, Pannou Marií a Josefem zasažil do kulis města Písku. Vyobrazen je tak kostel Narození Panny Marie i kostel klášterní, nechýbí

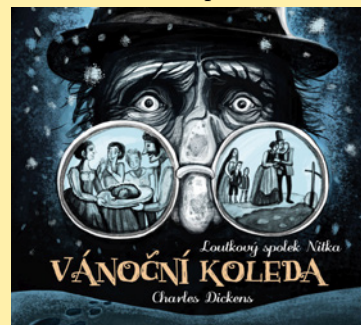

Písecký betlém Vladimíra Müllera – titulní list

Loutkové divadélko Nitka zve:

Neděle 19. 12. od 14:30 hod.

Narození Ježíška – loutková pohádka o narození malého Ježíška i o kladení tří králů. Vstupné 50 Kč.

Bakaláře 43/6, 397 01 Písek (vchod vedle Charity). web: www.nitka-pisek.cz, tel. 605 845 890, Dagmar Černá

REZERVOVAT VSTUPENKY NELZE – přijďte včas, začínáme přesně dle programu.

Čtvrtek 30. 12. od 14:30 hod.

Vánoční koleda – příběh o tom, jak se Ebenezer Scrouge, nepřítel Vánoc, vánoční pohody i dárků, napravil a změnil. Vstupné 50 Kč.

Neděle 9. ledna 2022 od 14:30 hod.

Povídání o pejskovi a kočičce – Jak psali děvčatům dopis do Nymburka – maňásková pohádka pro nejmenší. Vstupné 50 Kč.

LOUTKOVÉ DIVADLO Nitka Písek najdete na adrese

Originální betlém je ve sbírkách Prácheňského muzea v Písku, foto PM

zdejší barokní radnice, Putimská brána, hrad s Kamenným mostem a Schrenkův pavilon. Středobodem celého betlému je však chýše se Svatou rodinou, pastýři s ovečkami a královský průvod.

Mezi daráčky (= figurky nesoucí dary) nalezneme pozorný divák mnoho známých osobností z kulturních dějin města Písku. Nechybí dramaturg Ladislav Stroupežnický, loutkář Matěj Kopecký, malíř Mikoláš Aleš, historik August Sedláček, houslový pedagog Otakar Ševčík, dirigent Otakar Jeremiáš či básník Adolf Heyduk. Namalované postavky naplepal Vladimír Müller na tenkou překližku. Každou pak vyřezal a rozmístil na sedmistupňový sokl vytvořený též z desek. Originál betlému je uložen v píseckém muzeu. Vladimír Müller se narodil v roce 1935 v Bakově nad Jizerou. Již v mladém věku byl okouzlen betlémem svého dědečka, své vlastní vyráběl poprvé v 60. letech, tvořil je z vizovického a perníkového těsta. První dřevěný vyřezávaný figurkový betlém zhotovil v roce 1994 a představil ho právě v Prácheňském muzeu na vánoční výstavě. Od té doby přibýly desítky dalších. Byly vytvářeny nejen z různých druhů dřeva, ale také z vrstvené překližky nebo papíru přilepeného na překližce. Mimo Píseckého betlému zhotovil i obdobný, jehož osazenstvem jsou pracovníci zdejšího muzea.

Vladimír Müller prezentoval svou tvorbu na mnoha výstavách doma i v zahraničí. Jeho díla byla představena i na Mezinárodní výstavě betlémů „Nožik Tomáše Krýzy“ v Jindřichově Hradci, kde získal jedno z hlavních ocenění. Jindřichohradecké muzeum vystavuje Müllerovy betlémy dokonce po celý rok.

Vladimír Müller v letošním roce zemřel. Muzeum chce vydaným betlémem připomenout jeho osobnost a zároveň jeho vztah k městu Písku, které se stalo na více než půlstoletím jeho domovem. Šest velkých archů z tvrdého papíru s figurkami k vystřížení je k dostání v obchůdku Prácheňského muzea až do konce roku či do vyprodání.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

V betlému je i figurka Fráni Šrámka, foto PM

INZERCE

MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT
(+420) 605 585 459
rekuperace, vytápění, ohřev vody
JABLONTRON
Technologie pro vnitřní zařízení budov

Knihovna v novém roce 2022

Rok 2022 zahájí knihovna novými výstavami. Těšit se můžete na malou retrospektivu akrylů a kreseb akademického malíře a grafika Romana Kubičky, který za svého života působil jako pedagog v Písku a Českých Budějovicích. Vernisáž proběhne v úterý 4. ledna. O den později, ve středu 5. ledna, se uskuteční několikrát odložená vernisáž výstavy „Podzimní nostalgie a vánoční radosti“, která přináší tematická díla výtvarníků Prácheňské umělecké besedy. Po celý leden bude k vidění také expozice s názvem „Listuj světem“, jež představuje polskou knižní ilustraci pro děti v českých překladech.

První úterý v měsíci, s datem 4. ledna, bude i v novém roce patřit projektu Promítej i ty! Snímek „Vylidněno“ si klade otázku, proč se atraktivní města stávají jen kulisami, kde už běžní lidé nemohou žít. Odpověď možná zazní i při besedě s urbanistou a architektem Vitem Řezáčem, kterou po zhlédnutí filmu bude moderovat nová dobrovolnice knihovny Monika Dušková.

První středu v měsíci, tedy ve středu 5. ledna, potěšíme bohatým programem hlavně děti. Dopoledne budou nejmenší děti a jejich rodiče hledat skřítku Všechnálka, odpoledne můžou vyrazit ven na vycházku s Mírou. Po vánoční cestě Pískem, která se setkala s velkým ohlasem, vezme Míra děti na nádvoří Prácheňského muzea, kde je bude čekat překvapení.

Svět v Písku se v novém roce otevírá v pátek 7. ledna. Ohlédneme se za Vánocemi a povíme si,

jak se slaví v zahraničí i u nás. Jestli máte chuť poznávat jiné kultury, potrénovat cizí jazyky a seznámit se s novými lidmi, tak toto setkání je přesně pro vás. Pokud vás zajímají bylinky a bylinkaření, radost vám udělá lednový pořad CO ČÍST. S novými, ale i tradičními tituly o léčivých rostlinách v našem fondu vás seznámí knihovnice Markéta Šebestíková v pondělí 10. ledna.

Ve středu 12. ledna konečně představíme píseckou knižní novinku „Ještě jsme tady“. Příběh o přátelství v nepřátelské době, příběh politických vězňů Oty Sekyrky a Dagmar Šimkové, budou vyprávět autoři knihy Jan Měšťan a Antonín Sekyrka.

V pondělí 17. ledna si připomeneme Jana Palacha. Vzpomínku mu věnujeme promítáním krátkých dokumentárních filmů z roku 1969, ke kterým nám poskytně komentář historik Kamil Činál z FF UK Praha.

Čtenářský klub Hany Mankové, ve kterém se potkávají čtenáři nad zajímavými tituly a sdílejí své dojmy z četby, nebo si naopak přicházejí pro inspiraci co číst, proběhne ve čtvrtek 20. ledna. Čeká nás kniha „Válka nemá ženskou tvář“ od Světlany Alexijevičové, ruský písničkář Běloruské spisovatelky a novinářky, která v roce 2015 obdržela Nobelovu cenu za literaturu.

Ve středu 26. ledna zavítá do knihovny vzácný host, novinářka a humanitární pracovnice Petra Procházková. Mimo jiné je i autorkou románu Frišta, který nedávno znovu vyšel a stal se před-

lohou animovaného filmu Moje slunce Mad. Povídat si budeme (nejen) o Afghánistánu, ale i o dalších zemích, kde Petra Procházková působila.

V sobotu 29. ledna se v knihovně můžete zlepšit v umění psát. Lektorka Monika Hodáčková připravila další jednodenní kurz kreativního psaní. Pokud raději zdokonalujete svůj ústní projev, a to nejlépe v cizích jazycích, jistě oceníte konverzační klub Bez překladu. S rodilými mluvčími se potkáme v pravidelných časech jedenkrát měsíčně. Konverzaci v angličtině ve středu 5. ledna povede Sarah Robertson-Glasgow, ve francouzštině ve čtvrtek 13. ledna Alexandre Geny, v italštině ve středu 19. ledna Sergio Vergani a ve španělštině ve středu 26. ledna Karina Acosta Azuaje. Tuhle luxusní nabídku máme pro vás zcela zdarma.

A zdarma můžete v knihovně i v roce 2022 navštěvovat celou řadu kurzů, které probíhají v našich učebnách – jazykové, digitální, řemeslné, polytechnické či ve výcvikové kuchyni. Sledujte naše webové stránky, zápisy poběží do naplnění kapacity kurzů do konce ledna.

Přejeme vám klidný zbytek roku, krásné Vánoce a šťastný nový rok. **VAŠE KNIHOVNA**

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

Nenechte si ujít!

Jedinečný koncert Pavla Šporcla

V Divadle Fráni Šrámka ve **čtvrtek 16. prosince** vystoupí jeden z nejžádanějších českých umělců Pavel Šporcl, který slaví úspěchy u všech generací posluchačů díky svému umění, výrazné osobnosti i nekonvenčnímu vystupování. Představí se v rámci pořadu Gipsy Fire s cimbálovou kapelou Gipsy Way Ensemble, spojující velké mistrovství s temperamentem a cikánskou vroucí krví. Jako host vystoupí vynikající hráč na akordeon Vojtěch Szabó, jenž patří k evropské interpretační špičce. Projekt sází na nevšední technickou vybavenost a osobitost přemáše Pavla Šporcla. Ten se v programu představuje také jako autor hudby, mj. i titulní skladby Gipsy Fire. S cikánskou cimbálovou kapelou Pavel Šporcl odehrál více než 300 koncertů v nejrůznějších zemích světa včetně Číny, provedl úspěšná turné, v rámci nichž třikrát zcela vyprodal legendární pražskou Lucernu. Několik posledních vstupenek na písecký koncert zakoupíte na pokladnách Centra kultury nebo online na www.centrumkultury.cz.

Hej mistře

K píseckému adventu patří Česká mše vánoční stejně, jako k Vánocům kapr a cukroví. Proto vás letos o ni neošidíme. Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby se každoročně koná v koncertní síni Trojice a patří k událostem, které jsou během několika dnů bezna-

dějně vyprodané. Proto jsme naplánovali koncertů více. „Rybovku“ si v Trojici, v podání Píseckého komorního orchestru pod vedením Felixe Slováčka mladšího a za doprovodu smíšeného pěveckého sboru Sonitus, můžete vychutnat v **neděli 19. prosince od 17 hodin nebo od 19 hodin**. A pokud ji nestihnete v tento čas, v děkanském kostele proběhne v **neděli 26. prosince od 20 hodin**.

V tanečním rytmu

I v novém roce myslíme na výchovu nových tanečnicků, proto 11. ledna zahajujeme **Taneční pro začátečníky**, kde se budete učit základům standardních a latinsko-amerických tanců. Tyto kurzy jsou určeny jak pro všechny začátečníky, kteří neumí žádné základní taneční kroky, tak i pro ty, kteří si sice občas zatančí, ale většinu toho již zapomněli.

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, www.ajurveda.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čapové, kacabacapova@seznam.cz
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz.

Koupím smyčcové nástroje. Housle, violu, violoncello, kontrabas. Koupím i poškozené nástroje. 607 602 733

Jestli jste nestihli podzimní taneční kurzy nebo se chcete jen naučit tančit, svěťte se tanečním mistrům Viktorovi a Tamaře Houdkovým. Od 11. ledna budou úterní večery od 19 hodin v Kulturním domě vyhrazeny právě vám, kteří si chcete užít tanec. Cena kurzu je 2 000 Kč za osobu. Páry, které by se chtěly tanečních účastnit, se mohou hlásit na pokladně v Kulturním domě. A pokud chcete taneční kurz věnovat jako dárek, máme pro vás připravené dárkové poukázky. Přejeme vám příjemné taneční zážitky.

Písek pomáhá

Plazma.plus

Vám přeje krásné svátky

Děkujeme, že pomáháte s námi!

Velké náměstí 119, Písek

Za každý odběr finanční náhrada 700Kč + DÁRKY

Plazma.plus +420 800 400 101 www.plazmaplus.cz Plazma Plus

04 01 18 00 20 22

PROMÍTEJ I TY!

VYLIDNĚNO

Vlastníci nemovitostí bez jména. Nemovitosti bez nájemníků. Města bez obyvatel. Proč se atraktivní města stávají jen kulisami, kde už běžní lidé nemohou žít? Po zhlédnutí filmu Vylidněno následuje beseda s urbanistou a architektem Vitem Řezáčem. Moderuje Monika Dušková.

promítáme ZDARMA

Režie: Fredrik Gertten
Země původu: Kanada, Švédsko
Rok výroby: 2019
Stopáž: 92 min.

úterý
4. 1. 2022
18:00 hodin
přednáškový sál

Co pod stromeček? Darujte zážitek s Centrem kultury

Potěšte své blízké výjimečným zážitkem! Na pokladně Kulturního domu si můžete zakoupit **DÁRKOVÉ POUKÁZKY** na vstupenky v hodnotě 100 Kč, které jsou platné po celý rok 2022, tj. od 1.1. do 31.12. 2022, na všechny kulturní akce pořádané Centrem kultury města Písek a platí ve všech objektech CkmP – kulturní dům, Divadlo Fráni Šrámka, kino Portyč, letní kino, koncertní síň Trojice, Senior Point, Galerie Portyč, venkovní akce.

Poukazy je možné uplatnit na jakékoli divadelní představení, koncert, film nebo jiné kulturní akce, které jsou v aktuální nabídce Centra kultury města Písek. Také jsme pro vás připravili speciální dárkové vstupenky na konkrétní představení. Pokud chcete darovat vstupenky na vybranou akci, tak při koupi požádejte v pokladně Kulturního domu o dárkovou verzi. Již nyní můžete koupit dárkové listy na divadelní představení Cavewoman nebo Smrt obchodního cestujícího, koncert Lucie Bílé či Jana Smigatora nebo na vokální uskupení 4TET a mno-

ho dalších divadelních představení, koncertů a talk show, které najdete na www.centrumkultury.cz.

Jen připomínáme, že **provozní doba pokladen** se od 20. prosince mění. Pokladna v KD bude mít otevřeno od 12 do 16 h. a o vánočních svátcích od 24. do 26. 12. zavřeno. Stejně tak bude zavřeno i 31. 12. Pokladna v Senior Pointu bude úplně uzavřena od 23. prosince do 2. ledna. Od 3. ledna bude opět klasická otevírací doba. Děkujeme za pochopení a přejeme pohodové vánoční svátky.

CENTRUM KULTURY

PF 2022

Děkujeme za přízeň v roce 2021
a do nového roku přejeme
zdraví, štěstí a spoustu kulturních zážitků.

CENTRUM KULTURY
MĚSTA PÍSEK

Spolek Prostor pro sociální práci zahájil svůj projekt zaměřený na ohrožené děti

Prostor pro sociální práci, z.s. je písecká organizace, která vznikla v roce 2017. Cílem je metodicky podporovat mezioborovou spolupráci odborníků, kteří pracují s dětskými a dospělými klienty. Organizace se snaží rozvíjet projekty zaměřené na zavádění moderních metod sociální práce a na rozvoj sociálně-právní ochrany dětí v regionu.

Od roku 2020 Prostor realizuje projekt „Inovativní postupy v přímé práci s dětským klientem“ (CZ.03.2.X/0.0/0.0/17_076/0011514), který je podpořen z Operačního programu Zaměstnanost. Jde v něm o posílení spolupráce odborníků, kteří se věnují ohroženým dětem a jejich rodinám, a o zpracování metodických nástrojů pro práci s touto cílovou skupinou.

Prvním krokem v uvedeném projektu bylo založení Mezioborové platformy pro práci s dětským klientem. Platforma sdružuje odborníky z Písku a blízkého okolí, kteří pracují s ohroženými dětmi. Z oblasti sociální práce a služeb to jsou sociální pracovníci OSPOD, nízkoprahového centra, služeb doprovázení pěstounských rodin či krizového centra. Oblast zdravotnictví v platformě reprezentují dětská psychiatrii, dětská psycholožka, pediatrii či nemocniční kaplan. Zastoupení jsou i pracovníci ze školství – speciální pedagogové základních škol, školní psychologové, metodici prevence či pracovníci pedagogicko-psychologické poradny. O zapojení projeví zájem i odborníci ze soukromého sektoru – psychoterapeutky, psycholožky a další pracovníci.

První setkání platformy se uskutečnilo v únoru 2020. Umožnilo navázání osobních kontaktů mezi lidmi, kteří se do té doby mnohdy znali jen po telefonu nebo o sobě věděli pouze z doslechu či internetu. Při první covidové vlně na jaře 2020 byly tyto kontakty hned využity v praxi. Odborníci efektivně sdíleli informace o svých kapacitách a možnostech, často si navzájem přeposílali klienty, vzájemně se podporovali. Tato spolupráce trvá dodnes. Smyslem je, aby se dětské klienti a jejich rodiče rychleji dostali ke službám, které jim pomohou. Účastníci platformy se nejen setkávali v rámci kulatých stolů, ale také společně absolvovali kurzy věnované aktuálním tématům. Jako největší přínos zapojení odborníci hodnotí obohacení případové práce díky navázaným kontaktům, mezioborové spolupráci a vzdělávání.

Jak už název projektu napovídá, jeho hlavním tématem bylo téma inovace. Inovace se v našem případě projevila ve zpracování metodických materiálů. Tyto materiály jsou rozděleny do dvou skupin – v první skupině najdeme čtyři materiály, které shrnují podstatné informace o kyberšikaně, sebepoškození, legislativní úpravě spolupráce s dětmi a o situaci v rodičovském konfliktu. Jsou to v podstatě příručky, jež mohou odborníci využít jako základní informační zdroj o dané problematice. Druhou skupinu materiálů tvoří inovativní nástroje a techniky. Jedná se opět o čtyři materiály, jejichž zaměření je více orientované na přímou práci s dětmi. Týkají se témat: relaxační techniky, otvírání rozhovoru, transgender a práce s dítětem, které zažilo traumatizující událost. Jejich využitelnost v praxi byla prověřena formou pilotního ověření a listy doznaly takových změn, aby se s nimi profesionálům dobře pracovalo. Děkujeme zaangažovaným členům platformy za spolupráci.

Také se nám podařilo sestavit databázi organizací a jednotlivců, kteří pracují s ohroženými dětmi. Databáze je určena především pro odborníky, ale profitovat z ní mohou i rodiče. Najdou zde nejen kontakty na jednotlivé organizace, ale i informace o tom, jaké služby daná organizace poskytuje a s jakými problémy je možné se na ní obrátit. Databáze je dostupná v elektronické a tištěné verzi. Zpracování všech inovativních materiálů a databáze zajistili pracovníci projektu ve spolupráci s odborníky z platformy. Materiály, které v rámci projektu vznikly, jsou volně dostupné na webových stránkách Prostoru: www.prostor-socialniprace.cz/projekty/10-publikace.

Prostor pro sociální práci

ZÁŠADY DUŠEVNÍ HYGIENY

1 MYSLI NA SVOJI POHODU

Ujistí se, že máš dostatek spánku, čerstvého vzduchu a vyváženého jídla.

2 HÝBEJ SE

Najdi si takový pohyb, který tě baví a je ti po něm dobře. Může to být i procházka parkem nebo 10 minutové protahování.

3 UDĚLEJ SI ČAS NA SVÉ MYŠLENKY A POCITY

Na nějakou dobu vypni počítač, telefon nebo televizi.

4 BUĎ SOUČÁSTÍ SKUPINY

Svůj čas věnuj lidem, se kterými je ti dobře.

5 MĚJ REALISTICKÉ OČEKÁVÁNÍ OD SVÝCH NÁLAD

Každý máme někdy špatnou náladu, kdy nemůžeme být pozitivní (pokud máš ale špatnou náladu týden v kuse, vyhledej pomoc).

6 BUĎ NA SEBE HODNÝ

Pokud jsi v těžké situaci, nepřetěžuj se a zkus se k sobě chovat jako ke svému dobrému kamarádovi.

7 NEBOJ SE VYHLEDAT POMOC

Pokud je ti dlouhodobě špatně, neboj se vyhledat odbornou pomoc. Není na tom nic špatného a předchází tak mnohem horším důsledkům.

Ukázka z pracovního listu na téma transgender.

S Alžbětou Čáповou o její knížce: Nikdo by neměl být nešťastný, že je jiný než ostatní

Z upoutávky na knihu: „Menstruace znamená daleko víc než jen týden „hysterie a šílenství“. A právě tato kniha nabízí možnosti k pochopení menstruačního cyklu a jeho vlivu na ženu. Kromě toho, že popisuje ženské biologické i spirituální procesy, dává prostor i pro vlastní zkoumání, pozorování a zápisky.

Alžběta Čáповá je devatenáctiletá písecká sebevědomě působící žena, která absolvovala ZŠ Svobodná a v tomto školním roce ji čeká maturita na Waldorfském lyceu v Českých Budějovicích. Při rozhovoru jsme si tykaly, protože ji znám už opravdu dlouhá léta, a dokonce patřila i k mým žákyním v hodinách češtiny. Sama se představuje také jako tanečnice, která působila v píseckém spolku T-Dance.

Kdo jsi dnes, vím – ale jak by ses ráda představovala třeba za deset let?

Tak asi už bych za deset let ráda nebyla studentka, i když s celoživotním studiem určitě počítám. Ráda bych se představovala jako autorka několika knih, minimálně tedy dvou. Ráda bych už v těch 29 letech byla máma. A chtěla bych mít za sebou kus zdařilé práce – něco, na co můžu ukázat a říct: Tohle je moje práce.

Vraťme se do současnosti – můžeš čtenářům představit svou knihu?

Je milá, interaktivní, tenká a inspirativní. Když jsem ji tvořila, tak jsem nechtěla dělat ozdrojovanou, tlustou bichli, ve které by byly všechny dostupné teoretické informace. Zařadila jsem do ní to nejpodstatnější z teorie, ale hlavně dostatek prostoru pro čtenářčiny poznatky, poznávání sama sebe... Mluví vzhledem k tématu o čtenářkách, ale samozřejmě to neznamená, že by si v ní nemohl číst i muž – ovšem primárně je to pro čtenářky. A nemusí být nutně jen dospívající, mám už i ohlasy od starších žen, které už jsou maminky – a jedna

ze spontánních reakcí například byla: „Ty jo, je to fakt dobrý, vzali jsme si to s kámoškami na víkend a moc nás to bavilo!“

Proč milá?

Snažím se mít jemný a hovorový jazyk, zkrátka aby čtenářky zkrátka měly milý pocit, už když si knížku vezmou poprvé do rukou a prolístují. Aby z ní měly radost, i z těch částí, které si doplní samy...

V čem spočívá ta „interaktivnost“?

Jsou tam čtyři hlavní kapitoly podle čtyř fází cyklu, podobných jako jaro-léto-podzim-zima... Snažila jsem se zachytit rozdílné nálady a na konci každé kapitoly je volný prostor s otázkami k tématu a otevřený prostor pro každou čtenářku, který si může pojmout po svém a využít pro své osobní poznámky, otázky, verše, zápisky, myšlenky, nápady, kresby... Čtenářka se například může tři měsíce zaměřovat na jednu fázi a pozorovat a zaznamenávat posuny v náladě, v energii a podobně, nebo se několikrát za sebou zaměřit jen na jednu fázi a zkoumat tu.

Jak ses dostala k myšlence vydat knížku?

Žádnou podobnou jsem kolem sebe neviděla – a přitom jsem ji sama chtěla. A napadlo mne, že by to nemuselo zajímat jen mne. K tématu cykličnosti jsem se vlastně dostala hodně náhodou, v rámci toho, že jsem jednu dobu uvažovala o tom, že se stanu sexuoložkou. Tenhle plán už jsem sice opustila, ale téma mne zajímá dál... A taky mě baví povídat si a přemýšlet o různých „tabu tématech“ – a mezi

ně vlastně patří i menstruace. Samozřejmě – jsem žena, mám menstruaci, takže nějak jsem ji řešila i předtím, ale nějaké duchovní aspekty pak přišly až časem... Také mám ráda, když si lidi můžu malinko škatulkovat, zajímá mne typologie osobnosti a podobně... Tak to začalo a pak už se to odvíjelo dost přirozeně. Já to tak v životě zatím mám, že když se otevře nějaké téma, tak pak začínou přicházet vhodné lidi, knihy, události a zážitky... Nejdřív jsem si dělala takový osobní brainstorming – co mne napadá, poznámky, myšlenkovou mapu ke každé z těch čtyř fází. Zpracovala jsem na to téma i ročníkovou práci ve škole.

Když jsem téma nadhodila mezi skupinkou teen-agerek – knížka o menstruaci – tak první spontánní reakce byla, že je to „nepříjemné“. Mnohé ženy to tak berou po celý život, že jde o nepříjemnost, periodu, kterou je třeba nějak přetřpět, ale rozhodně ji neberou jako „milé téma“...

To je ale podle mne problém naší společnosti, v mnohých dřívějších dobách a kulturách byla menstruace vnímána jako výsostný znak ženskosti, důkaz, že je žena plodná – a tím pádem skvělá zpráva pro všechny okolní lidi, protože jinak bychom tady ani nebyli... Samozřejmě s menstruací mohou být spojeny velice nepříjemné události typu první menstruace, na kterou ženu nikdo v rodině nepřipravil – a zděšení, co se to se mnou děje, nechápu, krev, asi umírám... Někdy je to hodně tenký led.

Vím, že na školách nabízíš i diskuse pro dospívající dívky, jak tenhle projekt vznikl?

V rámci své ročníkové práce jsem připravila plán na takové povídání, diskusní „holčičí“ sezení o ženských otázkách pro dospívající slečny. Nejdříve jsem to nabídla své „domovské“ Svobodné škole v Písku, pak i dalším. A zjistila jsem, že školy, ale hlavně samotné dospívající slečny o to mají značný zájem. Diskutovaly jsme pak úplně přirozeně

Pokračování na str. 16

S Alžbětou Čáповou o její knížce: Nikdo by neměl být nešťastný, že je jiný než ostatní

Dokončení ze str. 15

o všem, co je zajímavá – o menstruačních pomůckách, ale třeba i na téma vnímání žen ve společnosti, o drogách, nebo jinde zase o hormonální antikoncepci a podobně, podle naladění té které skupiny. Těším se, že tenhle projekt bude pokračovat.

Mluvíš dost přirozeně o ženské a mužské energii, pohledu na svět a podobně. V části současné společnosti je ovšem vnímána otázka pohlaví velmi odlišně od nějaké jasné duality – objevují se seznamy X různých pohlaví, mnoho mladých se zdá být nerozhodných, kdo vlastně jsou, řeší se problém rovnoprávnosti LGBT komunity nebo zákazy odlišného značení mužských a ženských toalet na amerických univerzitách...

Za tuhle otázku jsem ráda. Já se na světě dívám určitým, svým, úhlem pohledu – jako ostatně každý. Podle mne určitě existují lidé, kteří si ve svém životě potřebují něco podstatného vyřešit – a proto třeba řeší, jakého jsou pohlaví... Pro mne ale hraje obecně dualita velkou roli – protiklady utvářejí náš svět. A díky tomu, jak jsem se více zajímala o žensství, pro mne vyplynulo, nahlížení na svět z duálního pohledu ženství a mužství. Je to hodně medializované téma, ale těch nerozhodných lidí, kterých by se to skutečně týkalo, podle mne příliš není – nebo alespoň tady u nás a v „mém rybníčku“.

Působíš jako zdravě sebevědomý člověk – byla jsi taková vždy? To je jistě oblast, kterou dospívající často hodně řeší...

Myslím, že tohle je téma pro každou dívku a ženu. Pro mne je to zase spojené s problematikou ženského cyklu, protože já měla hodně dlouho problém s výkyvy nálady, s náhlými úbytky energie... Až postupně jsem pochopila, že to má určité zákonit-

losti – a že v tom nejsem sama, že to takto podobně prožívá většina žen. Pokud jde o to sebevědomí, tak bych řekla, že se považuji za „víceméně“ sebevědomou – a někdy je tam spíš to „méně“...

Blíží se maturita – co plánuješ po střední škole? Zatím mám hodně otevřené dveře, moje cesta může vést více směry, bavilo by mne hodně věcí :-).

Vraťme se ještě k nové knížce, je na ní zajímavá i výtvarná stránka – vypadá moc hezky, jsou v ní krásné ilustrace...

Můj záměr byl, aby obrázky dotvářely náladu – ono ne všechno lze vyjádřit slovy. Eliška Straková je profesionální výtvarnice z Liberce, která taky začínala vydáním knížky v nakladatelství Pointa. I díky dalším aktivitám jsme se sprátelily a pro mne to byla jednoznačná volba. Souhlasila, což mne moc potěšilo – dokonce ji to moc zaujalo.

Jakým způsobem jsi získala potřebné finance?

Pointa je online nakladatelství pod Albatrosem, které nabízí veškerý servis kolem přípravy vydání knihy a zapojuje čtenáře do vydávání knih. Třicet dnů probíhá kampaň na předprodej knihy – budoucí čtenáři si knihu předplatí a tím umožní její vydání. Hodně jsem se bála, že se potřebná částka nesejde, ale povedlo se takto vybrat celých potřebných 92 tisíc..

Vydání knížky pak zkomplikovalo všeobecné zdražení a nedostupnost papíru...

To ano, protože peníze byly shromážděny už v březnu, sice celý proces trvá, ale kniha měla být na světě dříve, koncem listopadu. Ale jsem moc ráda, že je knížka na světě ještě teď před Vánoci!

Křest knížky byl plánován do pisecké knihovny na začátek prosince, bohužel pandemie jej znemožnila. Bude?

Doufám, že se jen posunul termín a že se křest uskuteční v novém roce. Zatím mohu všechny zájemce pozvat na sociální sítě, můj profil najdou na Instagramu i Facebooku pod názvem Naše dny, probírám tam mnohá zajímavá témata – životní styl, seberozvoj, dotýkám se spirituality... Sleduje to dokonce i pár mladých mužů. A jeden z nich dokonce teď uvažuje o vydání vlastní knížky.

Co dál? Pokračuješ ve psaní? Ostatně jsi také začínající publicistka, tvé texty znají i čtenáři Píseckého světa...

Můj velký vzor a inspirace jsou povídky amerického spisovatele Roberta Fulghuma, který naprosto skvěle dokáže hluboké životní pravdy propojit s běžným životem, s obyčejnými všednodenními věcmi a událostmi – peněženka, cesta do práce, hrneček... Taký mám hromádku papírků, na které si poznamenávám různé nápady na další psaní. Celkově hodně čtu, spoustu knížek od různých autorů, ale přesto méně, než bych chtěla. A nejen povinnou maturitní četbu :-). Plány na další knížku už v hlavě také mám, ale o tom se prý nemá nahlas mluvit...

V knížce zaznívá i slovo štěstí – co to podle tebe je? Jsme originální a individuální bytosti. A proto i štěstí vnímáme každý jinak – a to bychom si měli udržet. Nikdo by neměl být nešťastný z toho, že je jiný než ostatní, protože to je právě na každém to nejcennější.

ZDENKA JELENOVÁ

Foto z archivu A. Čáповé

Knížka NAŠE DNY Alžběty Čáповé je v prodeji na e-shopech i v klasických knihkupectvích, doporučená cena 299,- Kč. Na adrese vydavatelství www.pointa.cz si ji můžete objednat za 259,- Kč.

Vánoční přání: Nekrmte vodní ptáky

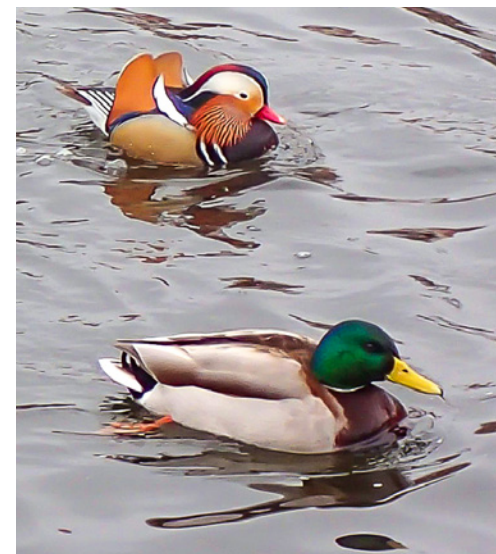
Je čas Vánoc, čas usebrání, čas, kdy lidé myslí trochu víc na ostatní než na sebe – a mezi těmi ostatními mohou být i ptáci. To se projevuje tak, že lidé plní krmítka a při cestách do města krmí vodní ptáky. A tam teď najdou na navigaci cedule, že krmít kachny a labutě není vhodné. Zákazy iniciovala Jihočeská ornitologická společnost. Jsem také jejím členem a pamatuji doby, kdy byli vodní ptáci v Písku mezi jezy běžně krmeni.

Jednu zimu někdy v 80. letech byl v předvánočním čase takový mráz, že řeka zamrzla. Kromě divoké vody pod jezem zůstalo jen oko volné hladiny pod starou elektrárnou. Tam bylo na malé ploše soustředěno mnoho ptáků. Lidé samozřejmě pocítili, že jde do tuhého nejen kvůli extrémnímu chladu, ale také kvůli nedostatku potravy. Její dostatek je palivem, které ptáky zahřívá a tím umožňuje přežití. Proto k elektrárně přicházela spousta rodin s dětmi a házela kachnám a labutím pečivo.

Kousky rohlíků byly nejoblíbenější, protože na hladině plavou a ptáci se za nimi honí a také se o ně perou. Pečivo je ale slané a pro ptáky nevhodné. Takové nevhodné přikrmování mohou ptáci přežít, pokud mají možnost si k němu nalovit přirozenou potravu z vody. Ale v uvedený čas nebylo kde vodní řasy, případně malé rybky ulovit. Situaci ještě zkomplikoval předvánoční čas. V rodinách bylo napečeno, a tak došlo i na cukroví, vánočky a mazance. Takže i to lidé ptákům přinášeli. Kromě nevhodného slanečného dostávali uvěznění ptáci ještě nevhodnější – sladké a tučné. Důsledky se brzy projevily. Na zamrzlé hladině se objevilo několik mrtvých kachen a jedna labuť. Lidé si mysleli, že tito ptáci uhynuli hladem. Veřejnost chtěla pomoci, a tak školy začaly organizovat sbírky krmení.

Tušil jsem, že to není dobré řešení, ale neměl jsem důkaz. K tomu jsem potřeboval získat některou mrtvolku a zajistit pitvu. Ale všechny

úhyny byly daleko od břehu a led nebyl natolik silný, aby bylo možné se k nim dostat. Objasnění napomohla náhoda. Druhý den se u pravého břehu nad Starým mostem objevila další mrtvá labuť. Její umístění poskytovalo šanci na získání potřebného vzorku. Nafoukl jsem gumový čln, ukecal svého muzejního kolegu a kamaráda Jirku Kloboučnicka, navlékli jsme se do pracovního oblečení a s pytlek jsme vyrazili k řece. Ještě předtím jsme domluvili pitvu s MVDr. Františkem Hanákem. Bez jejího zajištění by bylo zbytečné se namáhat a namáčet. Ze schodů navigace jsme položili čln na led. Předpokládal jsem, že se budeme na člunu posouvat po ledu až k labutě. Ale předpoklad se nesplnil, jakmile jsem nastoupil, tenká ledová krusta se pod člnem začala lámat. Po nástupu Jirky jsme zborčili led okolo člunu. Doufali jsme tedy, že se budeme posouvat jako ledborec a vylámeme si cestu až k labutě. Ale předpoklad se nesplnil. Vylámali jsme asi metr ledu a skončili. Mezi přídí člunu a labutí byly asi dva metry silnějšího ledu. Ale ne dost silného, abych na něj mohl vystoupit. Vyplazil jsem se po břiše přes příď a led se pod mými lokty rozlámá. Ale na labuť jsem nedosáhl. Od cíle už mne dělilo jen asi půl metru. Přeci to takhle blízko k cíli nevzdáme. Vysvětlil jsem Jirkovi, že se budu muset ještě o kus posunout po ledu, ale potřebuji, aby mne pevně držel za nohy, pro případ, že by se pode mnou led prolomil. Kdybych sklouzl pod led, mohla by to být konečná. Bude to na něm, aby mne udržel. Jirka si klekl do člunu za mne a chytil mne pevně za kotníky. Já se vyplazil a chytil jsem mrtvou labuť za krk. V tomto momentě bych rád zajásal: „Dobrá věc se podařila“, ale bohužel. Labuť byla peřím přimrzlá k ledu. „Pomoz, táhni!“ křičel jsem na Jirku. Na třetí pokus se to povedlo. Jirka mne i s labutí vtáhl do člunu a mohli jsme přistát. Odesly to jen ruce mokré po ramena, ale sucho a teplo v muzeu bylo na dosah. Převlékl jsem se a Trabantem odvezl labuť na veterinu. Jakmile labuť rozmrzla, Franta se pustil do pitvy. Ta náš předpoklad potvrdila, labuť uhynula na přetučnění jater. Následující den jsem obvolal školy, aby zrušily sbírky krmení. Do piseckého deníku jsem napsal článek a na zábradlí u elektrárny jsem pověsil cedulku s prosbou, aby lidé nevhodným krměním nepoškozovali prezimující vodní ptáky. V praxi se prokázala platnost rčení: „Cesta do pekel je lemována dobrými úmysly“.

Během zimy se v Písku občas objeví vzácní ptáci. V roce 2017 to byla asijská kachnička mandarínská.

Jen koukejte a ten rohlík si nechte pro sebe. Foto autor

Přes snahy ochránců přírody a ornitologů lidé i potom vodní ptáky krmili a krmí nevhodnými, lidmi upravenými potravinami. Úhynů je sice méně, protože už existuje síť záchranných stanic, kde mohou být postižení ptáci vyléčeni. Popsaný příběh se udál v zimě za extrémních podmínek. Ale krmení pečivem může být nebezpečné i během roku, třeba na místech hnízdění. Labuť, které spolykají slané rohlíky, se kvůli soli otráví – zvrací a nejsou schopny létat. U mláďat zasolení způsobuje jev, který nazýváme jako „andělská křídla“. Mláďatům vyrostou křídla nenormálně, jak by byla vykloubená, takže pak nemohou létat. Takové deformace jsou trvalé a tito ptáci mohou dožít jen v záchranných stanicích.

Popsal jsem, jaké krmivo je nevhodné. To vyvolává otázku, jaké krmení je tedy vhodné? Je to především rostlinná potravina, stejná nebo blízká jejich potravě přirozené. Jedná se o salát a další listovou zeleninu, dále obiloviny (pšenice, oves, žito), slupky z mrkve a odřezky z dalších, ovšem nearomatických zeleniny. Je možné použít i mraženou kukuřici, hrách nebo cizrnu, ale samozřejmě po rozmrazení. Mnozí lidé vodní ptáky chovají, a tak se dají sehnat i vhodné granule. Takové krmení potěší lidi milým zážitkem a možná i labutě. Ale zase pozor na množství. Labutí pár hnízdící na rybníce u sídliště může na přílišnou dobročinnost také doplatit.

Jsou Vánoce, čas lásky a obdarování. Ale pokud jde o zimující vodní ptáky, tak se na ně jdete s dětmi podívat, ale nic jim do vody neházejte. I kdyby žebra. Oni to nevědí, ale vy již ano. Oni nevědí, že jste jim právě tím pomohli zachovat zdraví. Jistě vás napadne, že když teď víte, co by vodním ptákům neublížilo, ale prospělo, že byste se klidně s tím vhodným krměním mohli postavit na navigaci a krmít. Ale vědí ostatní kolemjdoucí, že vy krmíte správně? Četli tuto moji prosbu? Možná si řeknou, když tihle krmí, tak já půjdu taky – a zajdou si pro rohlíky. Tak to zvažte...

Hezké Vánoce Vám i vodním ptákům přeje
KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchranné stanice živočichů Makov

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

*** Svět v ohrožení!!! ***

- 1) Palmoolejová válka!**
Nekupovat výrobky, do kterých se přidává palmový tuk / olej, soja, kakao apod. Z neekologického zemědělství
- 2) Neplýtvat plastem!**
Kupovat potraviny tam, kde si je můžete dát do vlastního, znovu použitelného obalu. Recyklovat
- 3) Neplýtvat vodou!**
Nesprchovat se zbytečně dlouho, špinavou vodu znovu využívat (třeba na splachování a zalévání).
- 4) Neplýtvat papírem!**
Podobné jako u plastů.
- 5) Nejezdit zbytečně autem!**
Preferovat vlak, autobus apod. Raději chodit pěšky nebo jezdit na kole. Dovolena je krásná i v Čechách, tak proč jezdit do dalekých krajů? A letadlem? Tím pokud možno vůbec.
- 7) Recyklovat!**
Jakékoliv znovu použitelné věci nevyhazovat.
- 8) Čistit přírodu**
Neodhazovat odpadky, případně je sbírat.
- 9) Zbytek!**
Sázet stromy, nekupovat zbytečné nové věci, ty staré posílat dál, podporovat nadace penězi – nebo aspoň tím, že se jim neposmíváte.
- 10) Přesvědčovat k dodržování předchozích bodů ostatní!**

*Brali jsme a nedávali.
Kradli a pryč prodávali.
Pálili a nehasili
Sklidili a nezasili.*

*Však konec tomu bude brzy,
mnohé již teď škody mrzí.
Vždyť hoří nebe, hoří svět!
... Co proboha dělat teď?*

*Mračna zkázy Zemi halí –
– doted' jsme se tomu smáli –
doted' to byl pro nás vtíp!
Chtěli jsme vše na světě mít.*

*Co všechno musí člověk dát,
by odčinil, co nemělo se stát?
– Už jen s pokorou Zemi žádat,
přestat brát a začít dávat!*

Autor textu a ilustrace „Setkání“: JAN RYBÁŘ, 8. třída ZŠ Svobodná a ZUŠ Otakara Ševčíka (pod vedením Lucie Boháčové)

Studenti SZEŠ již tradičně na JU v Českých Budějovicích

Návštěva Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích patří pro naše studenty 4. ročníků již tradičně k závěru prvního pololetí. Ani letos tomu nebylo jinak a i přes nepříznivou situaci a za dodržení přísných protiepidemických opatření jsme 3. prosince se studenty do Českých Budějovic odjeli.

Ihned po příjezdu se nás ujal pan Dr. Ing. Jaromír Kadlec a pan Ing. Karel Suchý, Ph.D. Seznámili nás s historií celé univerzity, ale soustředili jsme se hlavně na Zemědělskou fakultu. Zemědělská fakulta JU byla založena roku 1960. V roce 1991 stála, jako jedna ze

dvou zakládajících fakult, u zrodu Jihočeské univerzity. Kromě tradičních zemědělských oborů je současná Zemědělská fakulta zaměřena též na velmi moderní aplikované přírodní vědy a skladba jednotlivých kateder tomu odpovídá.

Naši studenti se především zajímali o možnosti studia na fakultě. Dostalo se jim vyčerpávajících informací o jednotlivých studijních oborech, o podmínkách přijetí, o kreditovém systému i o možnostech studia v zahraničí.

Na každé katedře se nás ochotně ujali zaměstnanci jednotlivých pracovišť. Měli jsme jedinečnou možnost nahlédnout do špičkově vybavených laboratorií a učebeň, seznámit se s jednotlivými přístro-

ji, aniž bychom rušili akademické pracovníky, nebo vysokoškoláky. Naše studenty zajímalo, jak přístroje pracují a zda s nimi pracují i posluchači univerzity. Měli spoustu dotazů a všichni jim trpělivě odpovídali. Vzhledem k přísným protiepidemickým opatřením jsme se bohužel nemohli podívat do vysokoškolské knihovny. Zde by naše studenty zcela určitě býval zaujal systém půjčování a vracení knih a určitě by obdivovali množství odborné literatury.

Poslední zastávkou bývá obvykle menza. Letos jsme se ale ani tam podívat nemohli. I tak jsme odjížděli domů plni dojmů. Návštěva JU zcela určitě přispěla ke konečnému rozhodnutí některých studentů, zda, kde a hlavně co studovat dále.

MARIE PROCHÁZKOVÁ, ředitelka školy

S polským a chorvatským knězem v píseckém kostele: Člověk by se za víru neměl stydět

Hned dva kněží cizí národnosti mají v současné době na starosti duchovní život píseckých katolíků. Pokud navštívíte v době vánočních svátků jednu z bohoslužeb, v děkanském chrámu Narození Panny Marie uslyšíte příběh o událostech v Betlémě z úst vikáře Witolda Piotra Kocona z Polska, který nahradil P. Jana Doležala (ten v Písku působil mezi lety 2013 – 2020). V klášterním kostele pak nejčastěji promlouvá Chorvat P. Viktor Jakovič. Oba mladí kněží v rozhovoru prozradili, jak se do Písku dostali, jak se jim tady líbí a jak prožívají své kněžské povolání.

Cítím se v Písku dobře

Otče Witolde, odkud přesně z Polska pocházíte? A kdy se u vás ozvalo povolání ke kněžství?

Narodil jsem se na jihu Polska ve městě Svidnice, 50 kilometrů od hranic s Českem. Tam jsem strávil osmnáct let svého života. Následně jsem šest let žil ve Vratislavi, kde jsem studoval na univerzitě filosofii. Další roky jsem pak prožil ve Varšavě, osm let v semináři a potom čtyři roky jako kaplan v jedné z farností. Pocházím z katolické rodiny, a tak jsem byl od začátku vychováván v tomto duchu. Rodiče se starali, abych měl možnost přijmout všechny svátosti křesťanské iniciace, tedy křest, svatě přijímání a biřmování, učili mě se modlit. To všechno, a také láska mých rodičů, mi dávalo hluboký pocit blízkosti Boha v mém životě. Myšlenka povolání ke kněžství přišla později, během studia, kdy jsem viděl, že moje víra potřebuje růst k dospělosti, že dětská víra už nestačí. V našich životech přichází mnoho zkušeností a událostí, které přináší spoustu existenciálních otázek – o smyslu života, utrpení, umírání. A to mě přivedlo k touze po hlubším poznávání křesťanské víry. V roce 2002 po setkání s papežem (pozn.: Janem Pavlem II.) na Světových dnech mládeže v Torontu jsem se rozhodl, že půjdu ve svém životě úplně novým směrem.

Jak jste se dostal do České republiky? Která farnost byla vaše první?

Ve Varšavě jsem byl v Diecézním mezinárodním misijním semináři, což znamená, že už na začátku jsem byl připraven být vyslán kamkoliv do světa. Tento seminář vznikl pro evangelizaci východních zemí, proto jsem během formace měl praxi v zemích jako Gruzie, Kazachstán, Rusko, Bělorusko nebo Ukrajina. Ale kněží chybí všude, i v Česku. Když byl místní biskup Vlastimil Kročil ve Varšavě, požádal mého biskupa, kardinála Kazimierza Nycza, o kněze. Pak se mě zeptali, zda jsem připraven jet do Čech a já jsem souhlasil. Jsem tu už pět a půl roku. Nejprve jsem se tři měsíce učil česky a od ledna 2017 jsem byl jmenován administrátorem českobudějovických farností Dobrá Voda a Suché Vrbné.

V písecké farnosti jste tedy, nemýlím-li se, asi rok a půl. Už jste si tu zvykl? Líbí se vám Písek jako město? A jací farníci jsou Písečáci?

Ano, jsem tu rok a půl. Na začátku je vždy velká nejistota, jak člověka přijmou na novém místě – navíc když jsem cizinec. V době mého příchodu se zrovna rychle vrátila pandemie a byl lockdown, přesto jsem se od začátku cítil lidmi ve farnosti přijatý. Je tady řada farníků, kteří mají mnoho dobrých iniciativ a rádi pomáhají. Těší mě, když vidím, kolik lidí se za naši farnost modlí. Písečáci milují své město a tím mě také nakazili. Cítím se tu zkrátka dobře.

Polských kněží je v Čechách docela hodně. Stýkáte se se svými polskými krajany?

Je to pravda, je nás tu hodně, ale zrovna v píseckém vikariátu jsem jediný. Moc jiných polských kněží v Čechách osobně neznám. V samotném Písku jsem poznal několik rodin z Polska, některé tady žijí a pracují už mnoho let. Bližší vztah jsme navázali především u příležitosti náboženských událostí ve farnosti a také při společném posezení v hospodě.

Můžete přiblížit jak vypadá váš běžný den? A kolik máte třeba volného času?

Nejdůležitějším okamžikem a středobodem kněžského života je celebrování mše svaté. V děkanském kostele je to každý den v 8 hodin ráno a v neděli v 9 a v 17 hodin. Kromě toho se modlím breviář, což jako kněz dělám ráno, v poledne a večer. U mě ranní modlitba začíná už ve čtvrt na sedm a je to zároveň nejlepší příprava na mši svatou. Každý den má pak trochu jinou dynamiku: věnuji se administrativě, organizaci pastoračního života farnosti, připravám na svátosti a následnému udělování svátostí, návštěvám nemocných atd. A volno?

Každý kněz má dovolenou a pak také jeden volný den v týdnu. U mne je to pondělí.

Milovými kroky se blíží Vánoce. Zajímá by mě nějaký polský vánoční zvyk, který jste v Čechách neviděl a který máte rád.

Znáte třeba naše lámání oplatků? To se asi u vás nedělá. Vypadá to tak, že před štědrovečerní večeří se v rodině podle tradice čte úryvek evangelia o narození Ježíše Krista, poté následuje modlitba a pak jeden druhému přeje. Při tom má každý v ruce takovou oplatku (pozn.: obděláček velký asi 10x15 cm z tenkého oplatkového těsta s vyraženými vánočními motivy) a navzájem si od sebe ulamujeme. Je to znamení, ta oplatka je chléb, já chci být tobě chlebem, darem. To je velká příležitost k usmíření s druhým, když se někdo cítí zraněný nebo někoho zranil, má příležitost to napravit. Děláme to i v kostele. Naše půlnoční mše se jmenuje pastýřská a začíná vždy ve 24 hodin, bylo by pro nás divné, kdyby začínala například už ve 22 hodin. A po mši si s farníky také přejeme a ulamujeme oplatky. I já tedy přeji vám všem, abyste během svátků mohli zažít jednotu a lásku v rodinách.

KLÁRA KOUBOVÁ
Foto Anna Jáchimová

Celibát je dar

Novou tvář zdejší římskokatolické farnosti se stal loni také Viktor Jakovič z Chorvatska. Přišel jako jáhen, kněžské svěcení přijal letos v červnu. Písek je tak vůbec prvním působištěm v jeho kněžské dráze. S autorem rozhovoru jsou přátelé – proto v rozhovoru samozřejmě používají tykání.

Jsi určitě první chorvatský farář v dějinách Písku. Odkud přesně pocházíš a v čem se toto prostředí nejvíce liší od českého?

Pokud se nemýlím, jsem v současnosti možná jediný Chorvat v Písku. Považuji za čest, že mohu vykonávat svou službu v tomto městě. Pocházím ze Slatiny, což je město na severovýchodě Chorvatska.

Pokračování na str. 20

S polským a chorvatským knězem v píseckém kostele: Člověk by se za víru neměl stydět

Dokončení ze str. 19

Je samozřejmě spousta věcí, které jsou jiné než u mě doma, pokusím se uvést některé příklady. Například životní styl lidí v Česku a Chorvatsku je dost odlišný: Čas oběda je tady ve 12 hodin, zatímco u nás nejdříve ve 13 hodin. Večerní život začíná v Chorvatsku po 22. hodině, zatímco zde je večer většinou vše zavřeno. Pocházím také z náboženského prostředí. Téměř jsem neznal člověka, který by nebyl pokřtěn. Zdravíme lidi na ulici, i když se neznáme. Říct někomu „dobrý den“, to přece nikomu neuškodí. Tím bych rád řekl, že mezilidské vztahy jsou u nás vřelejší. V chorvatském jazyce neexistuje žádné speciální sloveso pro tykání a vykání, i lidi, které neznám, oslovuji hned „ty“.

Proč ses rozhodl působit jako kněz v Čechách?

Po dlouhém vnitřním boji a hledání Boží vůle pro svůj život jsem se rozhodl nastoupit na cestu ke kněžství. Myslím si, že všechna povolání – jak ta profesní tak ta duchovní – zahrnují jednu klíčovou věc: vzdání se něčeho starého, aby se člověk mohl otevřít novým zkušenostem. V duchovním světě tomu říkáme obrácení. I když jsem byl jako dítě pokřtěn, začal jsem vážně věřit v Boha až na konci střední školy. Tato zkušenost mě přiměla opustit svůj starý život a vydat se novou, pro mě dosud neznámou cestou. Z tohoto důvodu jsem byl připravený vydat se na jakékoli místo ve světě. Nechtěl jsem se soustředit na to, co bych chtěl já, protože jsem věděl, že jako kněz nebudu sledovat své vlastní preference,

ale upřímně hledat to, co ode mě v té chvíli chtěl Bůh. Toužil jsem jít tam, kde bych jako kněz byl opravdu potřeba. Dostal jsem pozvání do České republiky prostřednictvím svých představených v semináři. Pozvání jsem s radostí přijal. A nyní, po roce služby v Písku, toho vůbec nelituji.

Knězem ses stal teprve letos. Bylo to těžké rozhodování? Co si myslíš o povinném celibátu?

Přídavné jméno povinné dává celibátu negativní konotaci. Jako kdybych se já například ptal: „Co si myslíte o povinné věrnosti v manželství?“ Uvedu paralelu mezi celibátem a manželstvím. Abyste se mohli oženit, opustíte všechny potenciální ženy a vyberete si jednu, které slíbíte věrnost a se kterou vytrváte do konce života. To je přirozenou součástí manželského svazku. V celibátu není kněz zaměřen na jednu ženu nebo na svou vlastní rodinu, ale je svobodný, aby se mohl věnovat všem mužům, ženám, dětem, starým a mladým lidem. Celibát je dnes velmi zesměšňován, protože se již dobře nechápe hloubka jeho smyslu. Naše přesexualizovaná společnost si myslí, že osoba, která nežije aktivní sexuální život, je frustrovaná. Pravda je někde jinde. Mnozí lidé sice zažívají frustraci a nespokojenost v oblasti sexuality, ale to je proto, že jim chybí jedna důležitá věc: opravdová láska k člověku, k jeho osobě. Sexuální život bez lásky plodí frustraci stejně jako celibát bez lásky. Celibát není pohrdání manželstvím nebo ženami. Mám se ženami velmi dobrý vztah, sám jsem vyrůstal v početné rodině, mám kromě bratra ještě tři sestry. Proto láska, kterou chováme k ženám, je typem lásky, která nehledá něco osobního. Je to vztah úcty jako k vlastní matce či přátelský vztah se sestrami. Proto je pro nás kněze celibát pramenem radosti pro naši službu. Musíte vědět, že celibát a čistota je dar, který Bůh dává těm, které si volí k této službě.

Jsi zvyklý se na veřejnosti pohybovat v kněžském kolárku, což v Čechách není příliš obvyklé. Jak

na to Písečáci, kteří třeba nechodí do kostela, zaznamenal jsi nějaké reakce?

Oblečení jistě člověka nedělá, ale hodně o něm vypovídá. Moje šaty říkají ostatním, že jsem kněz. Nekončím svou práci ve chvíli, kdy odsloužím mši a zavřu kostel, ale pokračuji celý den. Jsem knězem 24 hodin: Nejen tehdy, když sloužím mši svatou v kostele, ale i když si dám pivo v restauraci, když kupuji cigarety, tankuji nebo uklízím sníž před farou. Každá osoba má ve chvíli, kdy trpí pocitem méněcennosti, tendenci se skrývat, ztratit se mezi ostatními. Velkým problémem nás křesťanů dnes je, že se stydíme za svou víru a nedáváme ve společnosti viditelně najevo, že jsme věřící. Papež František využívá církev, aby vyšla ven k lidem. Pokud lidé často nechodí do kostela, je to proto, že my, kteří do kostela chodíme, často nežijeme autenticky naše křesťanství. Opravdovost vždy přitahuje. Jsem vděčný Bohu, že mi dal možnost být křesťanem. A také že si mě vybral ke službě kněze. Lidé na mé černé oblečení reagují různými způsoby: Jednou se mi stalo, že ode mě jedna žena chtěla koupit voucher na mobil, anebo si chtěli u mě objednat v restauraci jídlo, když jsem procházel. S černým oblečením jsem měl ale většinou pozitivní zkušenosti: úsměv, pozdrav, často mě lidé zastaví a prohodíme pár slov. Byli i takoví, pro které jsem byl ramenem pro vyplakání se. A má to nakonec i praktické důvody: žádná nekonečná otázka, co si dnes vzít na sebe? :-)

Jaké máš plány pro své působení v Písku?

Nemám žádné speciální plány. Jestli se podíváte do dějin i na dnešní svět, na to, co dobrého se kdy udělalo, zjistíte, že mnohá díla vznikala bez velkých plánů, rodila se spontánně. Lidé se inspirovali a napsali knihy, kreslili, tvořili umělecká díla, stavěli... Podobným způsobem vidím i svoji kněžskou službu zde v Písku. To samozřejmě neznamená, že se nechám jen slepě vést inspirací či budu neustále jen improvizovat. Víím, že potřebuji vnímavé oči a uši, že musím být otevřený novým zkušenostem, ale hlavně, že je potřeba, abych naslouchal působení Ducha svatého, který dál vede svoji Církev. Jsme děti Abrahamovy a Abraham byl muž, který byl Bohem povolán, aby se vydal na cestu jemu neznámou. Bůh si ho vedl a on se postupně – během tohoto kráčení s Bohem – přestal spoléhat na sebe a začal se spoléhat na Boha. A to je víra. Abraham neměl žádné plány – on byl jednoduše ochoten vstoupit do toho Božího plánu. A toto bych chtěl i já tady v Písku.

ONDŘEJ BLAŽEK

Foto archiv Viktora Jakoviče

Lepší to nebude, ALE...

Byly to dvě krásné neděle v Praze, kousek od starobylého Vyšehradu. V aule bylo přes padesát lidí ze všech koutů naší země. Přijeli z takové dálky, ve svém volném čase a já jsem je obdivoval. A přede mnou bylo několik hodin semináře na téma K jádru šťastného a smysluplného života. To není jednoduché téma v kontextu toho, co právě prožíváme kolem sebe. Vracel jsem se domů vždy velmi povzbuzen. Myslím, že jsem se celou cestu autobusem usmíval...

Pár dní nato se mi ozvalo několik účastníků semináře, že by rádi pokračovali v tématu, a jedna paní mi poslala odkaz na video.

Byly to vlastně dva krátké filmy. Oba začínaly stejně. Jako lidstvo jsme se ocitli na zásadní a možná poslední křižovatce.

A jako lidstvo, protože problémy, kterým čelíme nyní, nejsou už jen lokální, ale globální, takže jako celé lidstvo jsme se ocitli na poslední možné křižovatce. A teď z této současné situace vedly pouze dvě možné cesty a ty byly obsahem těch dvou krátkých filmů. Děj se odehrával v nedaleké budoucnosti.

Jedna cesta směřovala do naprosté totality, kontroly, ztráty všech svobod, salámovou metodou či metodou postupně uvařené žaby jsme se dostali jako lidstvo někam, kde se nedalo žít, kde se nedalo ani dýchat. Kdo se nepodřídil systému, neexistoval. Orwel, 1984. Velký bratr tě sleduje. To, co dnes zažívají Ujguři v Číně, ale dotaženo do absolutní dokonalosti. Děs. To ani náhodou.

Ta druhá cesta byla cestou odporu, vzdoru a nepoddajnosti proti nastupující světové totalitě, která má tolik různých podob a tváří, končila také v nedaleké budoucnosti, a nakonec skončila v dokonalé harmonii lidstva. V harmonii člověka s přírodou, s druhou lidskou bytostí, sama se sebou. Dokonalý ráj. No, bylo to příliš krásné, aby se tomu dalo uvěřit. Bude líp, nebo hůř? Který scénář se nakonec naplní? Všichni rozumní a soudní lidé si přejí lepší budoucnost pro sebe i své děti, ale já se trochu obávám, že to jede poslední dobou trochu s kopce. Dovolte mi vzít si na pomoc Bibli, protože tam mohu vidět realitu budoucnosti, ale i možnou cestu, která je nadějná.

Když Kristus popisuje události, jež budou předcházet jeho druhému příchodu – druhému adventu (který je v naší době blíží než ten první advent a je tedy aktuálnější), píše: „*O onom dni a hodině však neví nikdo, ani anděl v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.*“ (Mat 24:36-39).

A jaké to bylo za dnů Noema? Svět běžel normálně dál, jen toho dobrého ubylo až příliš mnoho. Mojžiš inspirován to napsal takto: „*I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.*“ (1. Mojžišova 6:5). Zlo v srdci, zlo v mysli, zlo v každé chvíli, zlo, které se zcela rozšířilo na celou Zemi. To si nedovedeme představit. Ale tam to všechno směřuje, protože svět bude jednou

jako za dnů Noeho. Tedy lepší to nebude, ALE Noe našel u Hospodina milost. (1. Mojžišova 6:8) a to ALE se mi v Bibli vždycky líbí a Noe byl pod Boží ochranou a prošel obdobím krize.

Podobná situace jako u Noema se opakovala i u Lota. „*Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli; v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a zahubil všechny.*“ (Luk 17:28-29). A jaké to bylo za dnů Lota? Svět běžel normálně dál, jen toho dobrého ubylo až příliš mnoho. A my se dočítáme – Hospodin dále pravil: „*Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je.*“ (1. Mojžišova 18:20-21). Hřích je tak těžký. To si taky nedovedeme představit. Nebylo v Sodomě ani deset spravedlivých. Ale tam to všechno směřuje, protože svět bude jednou jako za dnů Lota. Tedy lepší to nebude, ALE Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil. (1. Mojžišova 19: 29). A to ALE se mi v Bibli fakt líbí. Lot byl pod Boží ochranou a prošel obdobím krize. A podobně je to při pádu Bybylonu, kdy Daniel byl pod Boží ochranou a prošel obdobím krize, nebo při zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l., kdy Boží lid byl pod Boží ochranou a prošel obdobím krize a utekl do Pelly v Zajordání. Lepší to nebude, ALE...

Pán Ježíš nás vede k tomu, abychom studovali dny Noema, dny Lota, poslední dny Babylonu nebo poslední dny Jeruzaléma, abychom na tom globálním soudu (potopa), nebo malých lokálních soudech (Sodoma, Gomora, Babylon, Jeruzalém) pochopili to, co se bude odehrávat v době konce dějin ve velkém globálním měřítku. To první, co se můžeme naučit, je to, že dříve než Bůh seslal na zem své soudy, vždycky člověka varoval, protože ho chtěl zachránit. To dělá každý dobrý táta. Noemovi Bůh řekl: „*Vejdi ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý.*“ (1. Mojž. 7,1). Noe uposlechl a byl zachráněn. Lot dostal poselství: „*Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu.*“ (1. Mojž. 19,14). Lot se svěřil pod ochranu nebeských posíl a byl zachráněn. Také Ježíšovi učedníci předem věděli o zničení Jeruzaléma. Křesťané, kteří čekali, až se objeví znamení zkázy, a utekli z města, unikli záhubě. Lidé, kteří Božím poselstvím v minulosti uvěřili, žili podle své víry a podle Božích přikázání, unikli Božím ranám, jež dopadly na neposlušné, zlé a nevěřící.

I v dnešní době známe poselství o druhém Kristově příchodu a blíží se zkáze světa. Je to jedno z hlavních biblických poselství. Celá Bible

končí slovy: „*Ano, přijdu brzo.*“ A miliony lidí se modlí: „*Přijď království Tvé.*“ Kdo si vezme tato slova k srdci, bude zachráněn. To druhé, co se můžeme naučit, že lepší to nebude. Žel. A těžko se mi to píše. Takto to popisuje apoštol Pavel svému milovanému Timoteovi. „*Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástavi, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmířitelní, pomlouvачní, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému, zrádci, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat. Takových lidí se straň... Ty však jsi sledoval mé učení, můj způsob života, mé úmysly, mou víru, shovívavost, lásku, trpělivost, pronásledování a útrapy, jaké mne stihly v Antiochii, v Ikoniu a v Lystře. Jaká pronásledování jsem přestál, a ze všech mě Pán vysvobodil! A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování. Avšak se zlými lidmi a podvodníky to půjde stále k horšímu, neboť klamou jiné i sebe. Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Viš, od koho ses tomu naučil. Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše.*“ (2 Tim 3:1-15).

A to třetí, co se můžeme naučit, je, že všechny ty světové krize, ať už vznikají samovolně či záměrně, povedou nakonec k totalitě a mnozí tomu budou tleskat, protože si budou myslet, že je to jediné možné východisko z globální krize. Historie se opakuje. Žel, přijde doba a zdá se mi, že ji za oponou tohoto divadla světa už rozpoznávám, která bude totalitní. Žel, až příliš jsme zaujati a zaměstnáni dramatickými výjevy před oponou. Texty z 12. a 13. kapitoly Zjevení mluví slovníkem totalitních režimů. A i když je to jazyk symbolický a chtělo by to výklad, i tak z těch textů jde strach. Posuďte sami. „... a vydala rozkaz, že zemrou všichni, kdo před ní nepokleknou. A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.“ (Zj 13:16-17). Co bude se mnou, když nepokleknou, když nebudu moci kupovat ani prodávat? Raději nedomýšlet. A myslím, že i tady platí Ježíšovo: „*Nedělejte si tedy starost o zítřek, zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení*“ (Mat 6:34).

Je tedy velká pravděpodobnost, že se blížíme jako lidstvo k poslední křižovatce, kde se budeme rozhodovat každý za sebe. Bude čím dál víc jasné, že cesta do lepší budoucnosti je sice přání hodná, ale bude to, žel, další utopie na cestě lidstva. A je velmi pravděpodobné, že cesta skrze globální krizi povede až k totalitě, nebo od následku k příčině, že každé totalitě předcházely krize. Žel, zásadně lepší to nebude. Ale je tu naděje. Anděl Páně nám ji v tomto období zase připomene. „*Hle, pan-na počne a porodí syna a dají mu jméno Imanuel, to jest přeloženo – Bůh s námi.*“ (Mat 1:23)

A je-li Bůh s námi, kdo proti nám? (Řím 8:31)

ROŠTA HOMOLA

Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Charita (se) sjednocuje

Říká se, že v jednoduchosti je síla. Významů slova „jednoduchost“ můžeme nalézt více, avšak já jej vnímám jako složeninu ze dvou slov: Jeden duch. A tak bychom mohli říci, že síla je v jednotě ducha. Věřím, že mnozí z nás jistou duchovní rovinu ve svém prožívání vnímají. Ale mají ji s kým sdílet?

Každý křesťan touží po sjednocení s druhými lidmi, sdílet s nimi své radosti i starosti, mít oporu v druhých a být oporou druhým. I to je posláním Charity. Proto je jedním z našich prvních kroků k tomuto cíli, mimo jiné, sloučení Farní charity Milevsko s Oblastní charitou Písek, změna loga sjednoceného s ostatními charitami a propojení se navzájem. S příchodem roku

2022 se nová, sjednocená charita, jmenuje podle vikariátu, ve kterém působí: Charita Písek.

Vážení čtenáři, vydejte se společně s námi na cestu sjednocení a pocíťte sílu, kterou jednoduchost přináší. Věřím, že díky tomu budeme silnější v myšlení, slovech i skutcích napříč všemi životními situacemi.

Bc. DALIBOR DÁVID, ředitel

Vítáme a loučíme se

Narodili se:

30. 11. **Barboře Martínkové**, Písek, dcera **Ellie Hájková**
 1. 12. **Nikole Dunkové**, Písek, dcera **Sára Dunková**
 2. 12. **Ing. Radce Pěčové**, Chlum, syn **Tobiáš Pěč**
 3. 12. **Marcele Peclínové**, Lhýšov (okr. Tábor), syn **David Křepelka**
 3. 12. **Michaele Kuncové**, Protivín, dcera **Elena Hrdličková**
 3. 12. **Adéle Císařové**, Semice, syn **Matěj Císařský**
 4. 12. **Lucii Volfové**, Mirovice, syn **Filip Horník**
 6. 12. **Sandře Žigové**, Mirovice, dcera **Adriana Dana Žigová**
 6. 12. **MUDr. Evě Zvárové**, Písek, dcera **Sabina Zvárová**
 7. 12. **Romaně Bublíkové**, Strakonice, syn **Filip Bublík**
 7. 12. **Tereze Žákové**, Písek, syn **Vítek Žák**
 7. 12. **Vladislavě Záhorové**, Křenovice, dcera **Amálie Řezábková**

8. 12. **Mgr. Petře Želinské**, Milevsko, dcera **Nela Želinská**
 9. 12. **Jiřině Forejtové**, Písek, syn **Filip Sochor**
 11. 12. **Miroslavě Schwagerové**, Netolice, syn **Vít Schwager**
 11. 12. **Martině Toporové**, Strakonice, dcera **Natalie Kozbachová**
 11. 12. **Kateřině Hanzalové**, Čkyně, dcera **Kateřina Hončarenková**
 13. 12. **Denise Hálové**, Hájek, syn **Jiří Pfeffer**
 13. 12. **Darině Markovcové**, Písek, syn **Antonín Markovec**
 13. 12. **Veronice Klepsově**, Písek, syn **Štěpán Klepsa**

Zemřeli:

Pohřební služba Foitová – Vrba

24. 11. **Peter Klieštík**, Písek, 71 let
 1. 12. **Václav Polanka**, Písek, 90 let
 1. 12. **Eva Malichová**, Písek, 87 let
 4. 12. **Karel Rattay**, Písek, 80 let

Pohřební služba Habich

30. 11. **Božena Weinfurterová**, Mirovice, 86 let
 30. 11. **Václav Krajíc**, Mirovice, 82 let
 1. 12. **František Tomášek**, Křešice, 84 let
 1. 12. **Václav Karásek**, Písek, 87 let
 1. 12. **Jiří Nygrýn**, Písek, 61 let
 2. 12. **Jitka Vokůrková**, Písek, 68 let
 2. 12. **Jaroslava Štěpánová**, Písek, 80 let
 2. 12. **Veronika Karolová**, Kestřany, 91 let
 2. 12. **Josef Zachata**, Písek, 74 let
 3. 12. **Věra Vrbová**, Písek, 90 let
 3. 12. **Natalia Dunková**, Písek, 55 let
 6. 12. **Jan Mižigár**, Písek, 28 let
 8. 12. **Marie Vávrová**, Písek, 92 let

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH – Písek a okolí
 od roku 1994
 Budějovická 436 (vedle Jikastu)
 Jeronýmova 312 (za hl. poštou)
 www.pohrebniisluzbapisek.cz
 e-mail: habich@habichps.cz
 Tel. 382 213 541 – 382 224 477
 Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983

Sbírka pro děti – diabetiky

Rádi bychom vás oslovili za děti – diabetiky a děti s bezlepkovou dietou. Plánujeme zimní pobyt v Bedřichově, ale vzhledem k soustavně stoupajícím cenám všeho se zvyšuje i cena pobytu. Pokud by měli rodiče platit plnou cenu, nemohli by si to mnozí dovolit.

Prosím tedy o návštěvu a také o sdílení odkazu na internetovou sbírku:

<https://www.donio.cz/...byt>

V této předvánoční době možná někdo plánuje udělat dobrý skutek – ať už sám nebo za některý kolektiv. Snad někoho ze čtenářů těchto řádků tato prosba o pomoc osloví. Není nutné poslat velké sumy, pomůže i malá částka, každá pomoc se počítá. Hlavní je, aby se o této sbírce dozvědělo co nejvíc lidí. Děkujeme mockrát za všechny naše diabetické děti.

ZDENKA STAŇKOVÁ, Diacel Písek

Napište nám svůj názor!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na osobním předání na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na www.piseckysvet.cz.

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají vydávat PÍSECKÝ SVĚT!

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděční, pokud se tuto nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete podpořit – tedy poslat nám na transparentní účet, z něhož je hrazen tisk, za toto číslo aspoň pár korun.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

Muzikálu na Husově škole se stále daří

V úterý 7. prosince představil muzikálový soubor při ZŠ Jana Husa již šestý autorský muzikál „Planeta 725“ z dílny Ládi a Michala Horníkových. Návěst tohoto muzikálu provázelo mnoho peripetií. Kvůli současné pandemii byly zkoušky na podzim 2020 zcela přerušeny. Když školy zůstávaly i na začátku roku 2021 zavřené, rozhodli se tu vyzkoušet „distanční“ zkoušky. Časem začali přes počítače nacvičovat i choreografie. Když to již situace dovolila, nacvičovali venku na hřišti s rozestupy. Na podzim 2021 přišly další komplikace. Členové souboru se různě střídali v karanténách, nemohlo se zkoušet se všemi. Začal proto „hybridní“ nácvik. Někdo ve zkušebně, někdo z domova přes počítač. Představení v Divadle Pod Čarou bylo velmi nejisté. Nejtěžší rána přišla pouhých několik dní před představením. Verunka Vitěková, protagonistka muzikálu, nebude moci hrát. Přesto se všichni zoufale bránili zrušení představení. Velké poděkování patří Róze Zborníkové a Klárce Počtové, které se hlavní roli zvládly naučit prakticky okamžitě. Na jevišti šly pouze po jediné zkoušce.

Všechny děti dokázaly neuvěřitelně. Nacvičit muzikál v takových podmínkách a odehrát úžasně představení s elánem a obrovskou chutí. Autoři děkují za finanční podporu městu Písek.

Foto MARTIN ZBORNÍK

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

8				7			5
4			8		6	2	
	5	7	6			4	
	4	2	7				
				9	1	7	4
1		5		8	4		
				7	4		3
3	8			5			
	6	1		3	2		

			8	1				2
4							3	
	6	7			9			
8			7				9	4
		2	1					
3						5		
		4	2			3		6
7		3		6				
	2			3	7	9		

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

PŘI ŘECE OTAVĚ je kousek od centra v .../TAJENKA/.... stará elektrárna. Sestrojil ji František Křížík v roce 1888 a byla první elektrárnou v Čechách určenou pro účely veřejného osvětlení. Dnes je elektrárna opět v provozu a je v ní umístěno muzeum.

Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 23. PROSINCE** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení posílejte mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: **704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a svůj telefon!**

POMŮCKA: ACHT, ANULOID, DIKÉ, SNA, TAISAKU, VARDAR	TAHOUNI	AZALKÁ (Z RUŠTINY)		VRCHOLEK HORY	OTEC (KNIŽNĚ)	Začátek tajenky		ASBEST	ANGL. STARÝ	CIZÍ STROM	KOLO	ZNAČKA KILOTUNY	ZKR. OTORINO- LARYNGO- LOGIE	FIBICHOVA SKLADBA	ODRŮDA JABLONĚ	VÝROBCE POČÍTAČO- VÝCH HER
SLOVEN. VE			EGYPTSKÁ OBJEM. MÍRA ZMENŠIT SVŮJ OBJEM				KOPIE PORÍZENÁ FOTOGRA- FICKY									
ODSTRA- NĚNÝ SÁNÍM							ANODA NEMOCNIČNÍ ODDĚLENÍ									
CITO- SLOVCE LUPNUTÍ					MAKEDON. ŘEKA BEZCENNÁ PODRÁDNÁ VĚC							DOMÁCKY LEONA Konec tajenky				RUSKÁ ŘEKA
KÓD IRSKA				PŮVAB TU MÁŠ					KOUPĚ HOKEJISTA (JIRÍ)				PANÍ (ANGL. ZKR.) ČALOU- NĚNÉ SEDAČKY			
	ORGÁN ZRÁKU	ROTACE KRUŽNICE KOL PŘÍMKY PLETENÝ VÝROBEK								ANGL. HORKÝ KARETNÍ HRA				NÁZEV ZNAČKY DUŠÍKU EGYPT. BŮH SLUNCE		
OKOPÍRO- VANÉ							VRCHOLEK (Z ANGL.) SOUBOR MAP				SILNÁ RÁNA OBCHODNÍ AKADEMIE					
CITO- SLOVCE JUKÁNÍ				TEMNOTA MĚSTSKÁ VETERI- NÁRNÍ SPRÁVA				POKORNÁ ŽÁDOST OPAK ANAEROBA							CHLAPEC (LAT.)	ODPLATY
JINAM					DRAVĚ (HUD.)	POHOŘÍ V JAPONSKU (OSTROV HONŠŮ) NÁŠ PĚVEC								INIC. ZPĚVÁKA MUKA ANGL. BERLA		
	ČÁST ROKU CVIK										OBLOUKO- VITÉ PROHNUTÍ NABĚRAČKA MALTY					
UKAZOVACÍ ZÁJMENO			AFRICKÁ POUŠT MEZINÁ- RODNÍ KÓD TCHAJ-WANU							BODNÁ ZBRAŇ NEOD- BORNÍCI						
CÍRKEVNÍ KLATBA				PLATIDLO MEXICA SOUHVĚZDÍ VOZKY					SCHRÁNKY MLŽŮ LINKA DŮVERY (ZKRATKA)							
OSTROV V OCEÁNIÍ							MODRÁ BARVA NA ZPŮSOB								STÉCI PO KAPKÁCH	SONDA
	MUŽSKÉ JMÉNO (21.11.)	NEZÁŽIVNÁ BUFET S RYCHLÝM OBČER- STVENÍM						BOHYNĚ SPRAVE- DLNOSTI SVĚTADÍL					PĚSTITEL- STVÍ ŽÁDAT			
ZKR. ATLETIC- KÉHO KLUBU			ZKR. REZNÁ OCEL ČESKÁ REPUBLIKA			POPĚVEK DOUŠKA V DOPISE			TÁBOR CHEM. ZN. THALIA					INIC. HERCE RODENA ZÁMEK U TRUT- NOVA		
ČIN. OVOCE					UTĚSNĚNÉ ČÁSTI PÓROVITÝCH HORNIN DOMÁCKÝ IVA						MŽIKAT PLÁTĚNÉ PŘÍSTŘEŠÍ					
PÍSMO O VELI- KOSTI 9 BODŮ							ŘÍMSKY 49 STUDENT				NOSNÝ ČLÁNEK BARMSKÁ VÁHOVÁ JEDNOTKA					ČÁST VIDNĚ
NÁZEV HLÁSKY S			AKADEMIE VĚD SPZ ŽILINY			SPOJKA PODRÁDÍČÍ MENŠÍKOVY INICIÁLY			NAŘÍKAČ NORMALI- ZAČNÍ OZNAČENÍ BRAZÍLIE							
KOROZE				HLAS ŽÁBY				KLAVIRISTA								
MODEL SPOTŘE- BIČŮ BOSCH				AUTOMO- TOKLUB (ZKRATKA)				BÝT NEPŘÍ- JEMNĚ NERVOVÉ PODRÁZDNĚ						OSLÍ HÝKANÍ		